

รายงานผลการฝึกอบรมหลักสูตร การพัฒนาระบบงานศาล
ณ มหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย
ระหว่างวันที่ ๒๒ เมษายน - ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖

“กรณีศึกษาการพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศครบวงจร
และการบริหารจัดการข้าราชการตุลาการของออสเตรเลีย”

eCourt System - Components

จัดทำโดย

กลุ่มที่ ๒

นางวริศรา หวังกลุ่มกลาง
นางจิตรา สกุลคล้อย
นายชัชวาลย์ ช้องคำ
นางสาวพูนทรัพย์ นรมิตร
นายนันนพทัย ศรพรม
นางสาวอาสยา อังสุกราน
นายวุฒิ ศุภกุล
นายธารา ศิรินิกรวงศ์

บทที่ ๑

บทนำ

สภาพปัญหาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในหน่วยงานต้องประกอบด้วยอุปกรณ์เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคม ทุกส่วนต่างก็เป็นส่วนประกอบที่ช่วยซึ่งกันและกัน เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์จะไม่มีประโยชน์หากผู้ใช้งานต้องเดินหาและใช้เครื่อง เมื่อนำเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมมาประกอบก็ทำให้ผู้ใช้อุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีนั่งทำงานอยู่ที่ใดก็ได้ ระบบสื่อสารจะจัดการส่งคำสั่งใช้งานไปยังเครื่อง แล้วเครื่องมีอยู่ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศก็ส่งผลผลิตหรือผลลัพธ์กลับไปให้ปลายทางหรือเป้าหมายของการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่พัฒนา ในทำนองเดียวกันระบบสื่อสารโทรคมนาคมจะไม่สามารถก้าวหน้าได้ หากภายในระบบที่พัฒนาไม่มีคอมพิวเตอร์ สำหรับควบคุมการจัดส่งข้อมูลไปตามเครือข่ายสื่อสาร ดังนั้น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีของศาล จึงมีความจำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่ครบถ้วนจึงจะวางระบบ ติดตั้ง และนำมาใช้งานได้ในทางปฏิบัติ

อย่างไรก็ตามแม้เทคโนโลยีสารสนเทศจะเป็นประโยชน์มากแต่การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย เพราะเทคโนโลยีนี้เปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก เมื่อพัฒนาและนำมาใช้งานนั้นมักจะมีคำพูดที่ว่าแกะกล่องเครื่องนั้นก็ล้าสมัยไปแล้ว การเรียนรู้วิธีใช้ระบบเทคโนโลยีที่พัฒนาแล้วเสร็จของหน่วยงานจึงมีความจำเป็น ดังนั้นการพัฒนาระบบฯ ดังกล่าวจะขาดมิได้ที่จะพัฒนาผู้ใช้ ด้วยเหตุนี้ผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศรายใหญ่อย่างเช่น หน่วยงานของรัฐ และบริษัทต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องมีวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นแล้วเทคโนโลยีนี้ก็จะสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นกับหน่วยงานได้มาก

ศาลสหพันธ์แห่งออสเตรเลียเป็นศาลที่นำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มช่องทางให้ประชาชนสามารถขอรับบริการจากศาลได้สะดวกยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจหลักของศาลในการอำนวยความสะดวกและเผยแพร่ผลงานให้กับสาธารณชนทราบ จากการศึกษาที่มีเขตอำนาจครอบคลุมทั่วประเทศประกอบกับภูมิประเทศที่กว้างใหญ่ของประเทศออสเตรเลีย จึงมีความจำเป็นในการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้ศาลสามารถให้บริการและเผยแพร่ข้อมูลสนเทศประชาชนอย่างทั่วถึง ดังนั้น การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในศาลจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจในการให้บริการด้านความยุติธรรมแก่ประชาชนเป็นไปอย่างครอบคลุมทั้งในด้านของพื้นที่และจำนวนผู้ขอรับบริการเทคโนโลยีที่พัฒนา จึงได้นำมาปรับใช้เพื่อนำมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพมิใช่เพื่อทดแทนการให้บริการในแบบเดิมแต่อย่างใด

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๑. เพื่อศึกษาแนวทางการการพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศครบวงจรของออสเตรเลีย
๒. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการข้าราชการตุลาการโดยเฉพาะการดำเนินการทางด้านวินัย

ขอบเขตการศึกษา

นำข้อมูลจากการฝึกอบรมหลักสูตร การพัฒนาระบบงานศาลยุติธรรม มหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย (The University of New South Wales, Australia) รวมทั้งบททวนเอกสารเพิ่มเติม มาใช้ประกอบการจัดทำแนวทางพัฒนาพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศครบวงจรในประเทศไทย โดยใช้แบบอย่างของประเทศออสเตรเลีย และเสนอแนวทางการบริหารจัดการข้าราชการตุลาการกรณีดำเนินการทางด้านวินัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ การนำแนวทางแนวทางพัฒนาพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ครบวงจรในประเทศไทยโดยใช้แบบอย่างของประเทศออสเตรเลียที่ศึกษามาปรับใช้จริง จะสามารถลดปริมาณเอกสารและลดเวลาในการพิจารณาคดีให้สั้นลง

บทที่ ๒

การศึกษาแนวทางการพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ครบวงจรและการบริหารจัดการข้าราชการตุลาการของประเทศออสเตรเลีย ของประเทศออสเตรเลีย

๒.๑ การศึกษาการพัฒนาพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศครบวงจร ของออสเตรเลียนับห้องพิจารณาคดีของประเทศไทย

การพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นจะเกิดขึ้นได้เป็นเรื่องยาก หากปราศจากผู้นำการพัฒนาหรือผู้นำองค์กรที่เหมาะสม ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กระทรวงยุติธรรม ประเทศออสเตรเลีย จบการศึกษาทางด้านกฎหมายและคอมพิวเตอร์ รวมทั้งมีประสบการณ์การเป็นทนายความจึงเป็นคุณสมบัติของผู้นำองค์กรที่ดี กล่าวคือ มีความรู้และประสบการณ์ที่เกื้อหนุนการพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยเทคโนโลยีครบวงจรในออสเตรเลียนที่สามารถนำมาใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ ซึ่งขอสรุปแนวทางการพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศครบวงจรของออสเตรเลียนภายใน ๗ ปีที่ผ่านมาโดยสรุป ดังนี้

ที่มาของการพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยใน ออสเตรเลียน

การพัฒนาห้องพิจารณาคดีเริ่มครั้งแรกเพื่อรองรับการพิจารณาคดีอาญา เนื่องจากมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ มีปัญหาอาชญากรรมที่สูงอยู่อย่างเดียว ไม่ได้มีเรื่องปล้น ฆ่า หรือว่าข่มขืนเหมือนอย่างประเทศไทย แต่เป็นอาชญากรรมที่เกิดจากพวกแก๊งค์ขี้จัญไรยันต์กวนเมืองหรือที่เรียกว่า Bkie Gangs เหตุผลของการปรับเปลี่ยนห้องพิจารณาคดีเพื่อคดีนี้เนื่องจากเป็นคดีที่มีจำนวนจำเลยมาก ดังนั้น กระทรวงยุติธรรมของประเทศออสเตรเลียจึงต้องปรับเปลี่ยนห้องพิจารณาคดีให้สามารถรองรับ จำเลยจำนวนมากทั้งหมดเข้ามาในห้องพิจารณาได้ จนเป็นห้องพิจารณาคดีรูปแบบใหม่ที่สุดใน Sydney เนื่องจากห้องพิจารณาคดีมีเทคโนโลยีสมัยใหม่มารองรับหรือที่เรียกว่า ห้องพิจารณาคดีแบบไฮเทค และมีเพื่อจะทำคดีเกี่ยวกับคดีอาญาโดยเฉพาะ ในที่นี้ขอยกคำสัมภาษณ์กระทรวงยุติธรรมของ

ประเทศออสเตรเลียที่กล่าวว่า “ห้องพิจารณาคดีนี้เป็นห้องที่ไฮเทคที่สุดแล้วเท่าที่มีมาในประวัติศาสตร์ของประเทศออสเตรเลียด้วยความที่อาชญากรรม Bigie Gang หรือแก๊งจักยานยนต์ ป่วนเมืองหลายแก๊งที่ยิงกันเอง ฉะนั้นจำเลยจึงมีจำนวนมาก ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนจากเซฟเวอร์ที่ใช้เก็บข้อมูลของศาลซึ่งมีขนาดใหญ่มาก เนื่องจากจะต้องเก็บข้อมูลจำนวนมาก เช่น ภาพ วีดีโอ เป็นต้น” และการให้สัมภาษณ์ของอัยการสูงสุดที่สะท้อนถึงการยอมรับในห้องพิจารณาคดีที่ปรับเปลี่ยน โดยกล่าวว่า “ยินดีมากเลยที่กระทรวงยุติธรรมเตรียมปรับเปลี่ยนห้องพิจารณาใหม่ เพราะสำหรับอัยการแล้วห้องพิจารณาคดีไฮเทคนี้มีประโยชน์มาก โดยขอให้พิจารณาภาพแผนผังห้องพิจารณาในส่วนของที่นั่งของลูกขุน ลูกขุนจะสามารถมองเห็นภาพของห้องพิจารณาคดีได้ทั้งหมดและถ้ามีพยานเอกสารอะไรที่ต้องการจะให้ลูกขุนพิจารณาก็จะโหลดใส่คอมพิวเตอร์ไว้และคอมพิวเตอร์ดังกล่าวจะติดตั้งไว้ด้านหน้าของลูกขุนเลย ที่สำคัญห้องพิจารณาคดีไฮเทคนี้ทุกอย่างมีการปรับเปลี่ยนให้มีระบบบันทึกเสียง ระบบแสดงภาพหรือที่เรียกว่าเทคโนโลยีทางด้านเสียงและภาพ (Audio Visual Technology) โดยทุกอย่างควบคุมผ่านระบบคอมพิวเตอร์ทั้งหมด โดยข้อมูลพยานเอกสารทุกอย่างนั้นอัปโหลดอยู่ในฐานข้อมูลเดียวกัน (Database) อันเดียวของกระทรวงยุติธรรม อย่างไรก็ตาม เนื่องจากคดีความมีจำเลยจำนวนมาก การพิจารณาคดีก็อาจจะเวลาถึง ๓ เดือน สำหรับพวกจักยานยนต์

กวนเมือง” รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมให้สัมภาษณ์ว่า “ดูสิแม้กระทั่งที่นั่งจำเลยยังสบายเหมือนนั่งในเครื่องบินเลย” และนักข่าวก็ได้แย้งว่า “ใช่เหมือนเครื่องบินเลยแต่ทำไมจุดหมายการบินไปลงที่คุก”

ดังกล่าวข้างต้นเป็นที่มาของการปรับเปลี่ยนห้องพิจารณาของประเทศออสเตรเลีย เพื่อให้ความสะดวกสบายกับทั้งโจทก์จำเลยในคดีอาญาที่มีผู้ต้องหาจำนวนมาก โดยการนำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาช่วยปรับเปลี่ยนห้องพิจารณาคดีของกระทรวงยุติธรรมในมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ เนื่องจากคดีอาญาในมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ส่วนใหญ่เกิดจากคดีของแก๊งจักยานยนต์ป่วนเมือง (Bikie Gang) ซึ่งจะมีจำเลยเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงต้องมีการปรับปรุงห้องพิจารณาคดีให้สามารถรองรับจำเลยที่มีจำนวนมากได้

การพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศครบวงจรของออสเตรเลีย

องค์ประกอบของห้องพิจารณาคดีที่ไฮเทค ซึ่งอาศัยงบประมาณในการติดตั้งทั้งหมดมีมูลค่า ๔๕ ล้าน (ดอลลาร์ออสเตรเลีย) โดยมีองค์ประกอบหลักของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในห้องพิจารณาคดีในปัจจุบัน มีดังนี้

- ๑) การประชุมทางไกลผ่านจอภาพ (Video Conferencing)
- ๒) การให้การทางไกลของพยาน (Remote Witness) โดยพยานสามารถให้การจากที่ใดก็ได้ที่มีจุดให้บริการและทำการเชื่อมต่อการประชุมทางไกลผ่านจอภาพมายังห้องพิจารณาคดี
- ๓) การใช้พยานอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic evidence playback)
- ๔)อัดเสียงในห้องพิจารณาคดีตลอดเวลา (Sound re - enforcement and recording)

eCourt System - Components

Courtroom Technology

- Videoconferencing
- Remote Witness for Vulnerable Witnesses
- Electronic Evidence Playback
- Sound Recording
- Multi-Court Remote Monitoring
- Electronic Case Management System

การบริหารจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในศาลของออสเตรเลีย

นิวเซาท์เวลส์เป็นรัฐที่เล็กมากเมื่อเทียบกับรัฐอื่นๆ ในออสเตรเลีย แต่มีจำนวนประชากรสูงสุดรัฐเมื่อเปรียบเทียบกับรัฐอื่นๆ สิ่งที่มาคือทุกอย่างต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยด้วย ดังกล่าวเป็นภาพรวมของมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ หากกล่าวถึงจำนวนศาลในมลรัฐนิวเซาท์เวลส์มีศาลที่เปิดนั่งพิจารณาถึง จำนวน ๑๖๔ ศาล โดยมีห้องพิจารณาคดีทั้งหมดมากกว่า ๔๐๐ กว่าห้อง ซึ่งปริมาณคดีที่รวมทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาในแต่ละคดีแต่ละปีมีมากกว่า ๔๒๐,๐๐๐ เรื่องต่อปี ดังกล่าวจึงเป็นสาเหตุให้การบริหารจัดการหรือควบคุมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ติดตั้งภายในศาลต่างๆ ของออสเตรเลียแยกหน่วยงานที่ดูแลระบบสารสนเทศในศาลออกมาต่างหาก โดยเรียกว่าศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ สังกัดกระทรวงยุติธรรมของประเทศออสเตรเลีย อย่างไรก็ตามห้องพิจารณาคดีของแต่ละศาลยังอยู่ในความดูแลของกระทรวงยุติธรรม ดังนั้น ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับห้องพิจารณาคดีที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย โดยหน่วยงานดังกล่าวมีหน้าที่ติดตั้ง ปรับปรุงรักษาอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องใช้ในห้องพิจารณาคดี ทั้งอุปกรณ์ที่รองรับเสียงและภาพ เช่น อุปกรณ์บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรืออุปกรณ์ที่รองรับการสื่อสารทางไกลผ่านจอภาพ โดยมีบุคลากรที่ดูแลทั้งหมดจำนวน ๑๖ คน เรียกว่าทีมงานห้องพิจารณาคดีเทคโนโลยีสารสนเทศ (Courtroom technology groups) ที่ดูแลเกี่ยวกับห้องพิจารณาคดีของศาลทั้ง ๑๖๔ ศาล ด้วยการที่ทีมงานแบ่งเป็นหน้าที่เป็นส่วนๆ โดยแยกรับผิดชอบในการดูแลระบบแสง ระบบเสียง ระบบวิดีโอ หากผู้พิพากษาหรือเจ้าหน้าที่ศาลขณะผู้พิพากษาชั้นบัลลังก์พิจารณาคดีมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศระบบใด ก็สามารถโทรศัพท์ติดต่อทีมงานดังกล่าวได้ตลอดเวลาโดยจะให้บริการตลอดเวลาเช่นกัน ทั้งนี้ ได้จัดเจ้าหน้าที่ไว้ที่ศูนย์บริการเพื่อติดต่อผู้พิพากษากับเจ้าหน้าที่ศาลตลอดระยะเวลา และขอสรุปเกี่ยวกับการบริหารจัดการให้คำปรึกษาคือ หน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศในห้องพิจารณาคดีจะมีความรับผิดชอบในเรื่องติดตั้งและบำรุงรักษาอุปกรณ์ต่างๆ ที่ต้องใช้ในห้องพิจารณาคดี ซึ่งเป็นเทคโนโลยีทางด้านเสียงและภาพ (Audio Visual Technology) โดยมีทีมงานดูแลทั้งสิ้น ๑๑ คน รับผิดชอบดูแลเทคโนโลยีในห้องพิจารณาคดีจำนวน ๑๖๔ ศาล ทั้งนี้ทีมงานจะแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในด้านเสียง ภาพ และบริการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์

การคัดเลือกเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่มาควบคุมระบบ คัดเลือกจากผู้มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีและความรู้ทางด้านกฎหมายจะช่วยได้มาก เพราะบุคคลเหล่านี้จะต้องตอบคำถามผู้พิพากษาหรือเจ้าหน้าที่ศาลได้ดี เนื่องจากมองเห็นภาพหรือเข้าใจกระบวนการทำงานของศาลได้ดี การตอบคำถามจะตรงประเด็นและแก้ไขปัญหาได้เร็วกว่า ดังเช่น ผู้อำนวยการศูนย์คนปัจจุบัน จบการศึกษาทางด้านเทคโนโลยีและทางด้านกฎหมาย จึงมีความได้เปรียบในการบริหารจัดการหรือการนำองค์กรไปสู่การพัฒนา ทั้งนี้ หากบุคลากรไม่มีคุณสมบัติการศึกษาทางด้านกฎหมาย ขอให้เข้าใจว่าคนที่ตอบคำถามทางโทรศัพท์อีกคนหนึ่งเป็นผู้พิพากษาหรือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ศาล ขอให้เข้าใจลักษณะในการทำงานของตัวเองก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร อย่างไรก็ตามบุคลากรที่ไม่จบการศึกษา กฎหมายก็ต้องเรียนรู้กระบวนการทำงานหรือระบบงานของศาล ทั้งการเข้าใจว่าลักษณะการทำงานของศาล และลักษณะการให้ความยุติธรรมของศาล ลักษณะที่ศาลจะต้องมีความละเอียดอ่อนในการทำงานหรือว่าเกียรติของการทำงานเป็นผู้ให้ความยุติธรรมของประชาชน หากบุคลากรมีเข้าใจตรงในลักษณะดังกล่าวก็จะไม่มีปัญหาถึงแม้ว่าเค้าไม่มีคุณสมบัติเกี่ยวกับกฎหมาย

การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในห้องพิจารณาคดีของออสเตรเลีย

ศาลในออสเตรเลียมีการติดตั้งอุปกรณ์รองรับระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพ (Videoconferencing) โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ของศาล เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของคู่ความหรือทนายความหรือพยานบุคคลที่จะต้องเดินทางมาศาลหรืออาจจะเดินทางไปยังหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่ได้ติดตั้งอุปกรณ์รองรับระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพแทนได้ เนื่องจากการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตต้องผ่านสายโทรศัพท์ซึ่งเป็นของบริษัทเอกชนศาล จึงต้องใช้งบประมาณจำนวนมากให้กับบริษัทที่เป็นเจ้าของสายโทรศัพท์ทำให้ต้องเปลี่ยนระบบเพื่อรองรับการติดตั้งการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ (Videoconferencing) ใหม่ทั้งหมด เพื่อให้ครอบคลุมกับคอมพิวเตอร์ของศาล และต้องทำการเปลี่ยนซอฟต์แวร์ใหม่เพื่อรองรับระบบดังกล่าว ซึ่งการพัฒนาโดยสรุปกล่าวคือ

๑) การประชุมทางไกลผ่านจอภาพ (Videoconferencing) มีไว้รองรับพยานบุคคลที่อยู่ไกลและไม่สามารถเดินทางมาห้องพิจารณาคดีที่ศาลได้ พยานบุคคลสามารถไปที่ศาลที่ใกล้ที่สุดเพื่อปรากฏตัวที่ศาลไหนก็ได้ เพื่อเชื่อมต่อการประชุมทางไกลผ่านจอภาพมายังศาลที่นัดพิจารณาคดีไว้ เช่น การให้การทางไกลของพยาน โดยพยานสามารถให้การจากที่ใดก็ได้ที่มีจุดให้บริการและทำการเชื่อมต่อการประชุมทางไกลผ่านจอภาพมายังห้องพิจารณาคดีการติดตั้งอุปกรณ์รองรับการประชุมทางไกลผ่านจอภาพโดยสรุป ดังนี้

มลรัฐนิวเซาท์เวลส์เป็นมลรัฐที่ก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยได้ติดตั้งอุปกรณ์สนับสนุนการประชุมทางไกลผ่านจอภาพจำนวน ๓๘๙ จุด โดยพยานบุคคลไม่ต้องมาศาล หมายถึงว่าไม่ต้องไปศาลก็ได้ โดยมีหน่วยงานที่นำหรือติดตั้งอุปกรณ์ฯ ดังกล่าว ซึ่งจะเรียกว่าจุดที่ติดตั้งใน ๓๘๙ จุด นั้น เป็นห้องพิจารณาคดีเพียง ๑๒๖ จุด และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอีก ๑๓๔ จุด ได้แก่ กรมราชทัณฑ์กล่าวคือไม่ต้องนำนักโทษมาที่ห้องพิจารณาคดี โดยสามารถเบิกความนักโทษสามารถจากเรือนจำเลย หรือแม้กระทั่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กก็สามารถเชื่อมต่อการประชุมทางไกลผ่านจอภาพไปยังสำนักอัยการแทนการเดินทางไปด้วยตัวเองได้ หรือแม้แต่ศูนย์ช่วยเหลือทางด้านกฎหมายกับประชาชนก็นำอุปกรณ์ฯ ดังกล่าวมาอำนวยความสะดวกให้กับทนายในการประชุมทางไกลผ่านจอภาพกับประชาชนในการให้คำปรึกษาด้านกฎหมายได้ เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าตัวทนายเอง แม้จะเป็นวันเริ่มพิจารณาคดีทนายอาจจะไปรอที่คุก เพื่อจะนำตัวจำเลยออกมาเบิกความผ่านการประชุมทางไกลผ่านจอภาพได้โดยการอำนวยความสะดวกจากกรมราชทัณฑ์ ซึ่งในรอบหนึ่งปีที่ผ่านมาได้เก็บสถิติการใช้ระบบการประชุมทางไกลผ่านจอภาพในมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประมาณ ๖๕,๐๐๐ ครั้งต่อปี จากข้อมูลดังกล่าวหมายถึงมีการใช้ระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพในมลรัฐนิวเซาท์เวลส์มากกว่ามลอื่นถึง ๕-๖ เท่า ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ โดยสรุป คือ

- จำเลยที่ต้องขังไม่จำเป็นต้องเดินทางมาศาล (Reduction prisoner transport) กล่าวคืออยู่ในคุกก็สามารถที่จะเบิกความได้ ในเมื่อจำเลยสามารถเบิกความที่คุก ซึ่งกรมราชทัณฑ์เป็นผู้ดูแลความปลอดภัย
- การดูแลรักษาความปลอดภัย (Improved safety) การใช้ระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพส่งผลให้ไม่ต้องกังวลในการจัดหาตำรวจมาอารักขาหรือว่าดูแลความปลอดภัย
- การประหยัดค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าป่วยการต่างๆ (Reduction in witness/interpreter costs) เช่น การเบิกความพยานบุคคลที่อาศัยอยู่อีกรัฐหนึ่งก็ไม่ต้องเดินทางข้ามรัฐมาให้การต่อศาล ซึ่งเป็นการประหยัดในส่วนของ ค่าป่วยการของพยาน โดยเฉพาะในส่วนของค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาศาล และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับล่ามหรือผู้แปล
- ค่าใช้จ่ายที่คู่ความต้องจ่ายให้กับทนายความ (Reduced private practitioner costs) ตัวทนายจะลดค่าใช้จ่ายหรือราคาให้กับลูกค้า เนื่องจากไม่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปหาลูกค้า โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายที่ทนายต้องคิดค่าบริการลูกค้าที่ต้องออกไปข้างนอก

- การลดพื้นที่ในการคุมขังจำเลยในศาล (Reduced construction of holding cells) กล่าวคือทำให้การที่จะต้องมาใช้ที่คุมขังในศาลมันน้อยลงและเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย

โดยสรุปแล้วจากการเก็บสถิติในแต่ละปีสามารถทำให้ศาลลดค่าใช้จ่าย ทั้งค่าป่วยการพยานค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทางมาศาล อย่างน้อยปีละไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาท ออสเตรเลีย ซึ่งถือเป็นการลดค่าใช้จ่ายของศาลที่สามารถควบคุมตัวเอง ดังนั้น การประชุมทางไกลผ่านจอภาพที่นำมาติดตั้งในศาลของประเทศออสเตรเลียจึงนับได้ว่าประสบความสำเร็จมาก โดยเฉพาะที่มลรัฐนิวเซาท์เวลส์ ซึ่งมีปัจจัยที่สนับสนุน ๓ ประการ

ปัจจัยประการแรก ศาลได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง (Cross Justice Agency Project) เช่น กรมราชทัณฑ์ สถานพินิจ อัยการ โดยร่วมมือกันติดตั้งระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพ

ปัจจัยประการที่สอง มีการออกกฎหมายและอนุญาตให้ศาลออก กฎ ข้อบังคับของศาล (Legislation) ในการนำระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพมาใช้ได้ เพราะฉะนั้นทุกฝ่ายก็จะเข้าใจว่าถ้าศาลจะนำระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพมาใช้ศาลจะต้องสั่งอย่างไร

ปัจจัยประการที่สาม ผู้พิพากษาของศาลในประเทศออสเตรเลีย (Support of Judiciary) ได้รับการฝึกฝนการใช้ระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพแล้วยังนิยมชมชอบใช้ระบบดังกล่าว จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การนำระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพมาใช้แล้วประสบความสำเร็จ

๒) การให้การทางไกลของพยาน (Remote witness) เป็นการพัฒนาด้วยการนำเทคโนโลยีมารองรับการให้การของพยานโดยไม่ต้องมาศาล ไม่ว่าจะพยานจะอยู่ที่ใดก็ให้การได้ และการที่พยานไม่ต้องมาศาลจะเป็นประโยชน์อย่างมากในคดีที่พยานเป็นเด็กหรือเป็นหญิงที่ถูกข่มขืนทำให้พยานไม่ต้องมาเผชิญหน้ากับจำเลยและผู้อื่นในศาล การพัฒนาการให้การทางไกลของพยานโดยการติดตั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการเบิกความพยานโดยไม่ต้องเดินทางมาศาลมีติดตั้งไว้ ๙๖ จุด และติดตั้งในห้องพิจารณาคดีทั้งหมด ๑๔๗ ห้องพิจารณาคดี และติดตั้งที่ศาลแขวงอีกจำนวน ๖๑ จุด นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์สำหรับบันทึกคำเบิกความของพยาน เพื่อที่พยานจะไม่ต้องเบิกความซ้ำ สามารถเบิกความครั้งเดียวและนำไปใช้ได้ในพื้นที่ชั้นอุทธรณ์ ซึ่งอุปกรณ์ดังกล่าวยังรองรับพยานที่ไม่อยากมาปรากฏตัวในศาล ก็จะสามารถใช้อุปกรณ์นี้ไปติดตั้งไว้เพื่อจะใช้ในการให้ปากคำต่อศาลได้โดยไม่ต้องมาศาล ดังนั้นจึงเป็นประโยชน์มากเพราะเป็นการป้องกันการข่มขู่พยานได้ด้วย โดยมีระบบบริหารจัดการ ดังนี้

- การควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการให้การทางไกลของพยานด้วยผู้ควบคุมในห้องพิจารณาคดี โดยจอคอมพิวเตอร์ของผู้ควบคุมอุปกรณ์ดังกล่าวสามารถควบคุมอุปกรณ์ได้ทุกชิ้น ไม่ว่าจะ เป็นระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพหรือการให้การทางไกลของพยาน ซึ่งการควบคุมดังกล่าวเหมือนเป็นตัวสมองที่ใช้ควบคุมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่โอบล้อมในห้องพิจารณาคดี

- เป้าหมายของการติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยในห้องพิจารณาคดีของออสเตรเลียมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์หลักในการสร้างความยุติธรรมให้มากขึ้น โดยอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ติดตั้งในห้องพิจารณาคดีของออสเตรเลีย เพื่อเป็นประโยชน์ในการพิจารณาคดีในแต่ละวัน โดยประกอบด้วยการบินที่เสียงกล่าวคือทำให้เสียงในห้องพิจารณาคดีชัดเจนสามารถอัดได้และเปิดพยานหลักฐานที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์ซ้ำได้ ซึ่งประเด็นนี้สำคัญมากเนื่องจากตัวพยานที่เค่าเป็นผู้เสียหาย เช่น เด็กหรือผู้หญิงในคดีที่ถูกข่มขืนเค่าก็ไม่ต้องมาศาลอีกแล้ว เพราะการให้การด้วยการประชุมทางไกลผ่านจอภาพจะถูกบันทึกเป็นพยานหลักฐาน ดังนั้น หากต้องนำพยานบุคคลที่จะต้องสืบจำเลยที่เป็นคนที่เป็นอันตรายต่อสังคมก็เป็นการเพิ่มความปลอดภัยแก่สังคมไม่ต้องเอาตัวจำเลยออกมาที่ศาล เพื่อประหยัดเงินแล้วก็เรื่องความปลอดภัย

- ความท้าทายการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของศาลในออสเตรเลียคือการติดตั้งระบบฯ ดังกล่าว ในห้องพิจารณามากกว่า ๔๐๐ ห้อง ซึ่งจะต้องพิจารณาว่าอุปกรณ์อันไหนยังใช้งานต่อกับระบบใหม่ รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอุปกรณ์ด้วย และบางส่วนที่จะต้องซื้อใหม่มีอะไรบ้าง ทั้งนี้ แต่ละศาลมีความแตกต่างกัน

- การหาวิธีการดูแลรักษาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย หมายรวมถึงการแนะนำการใช้งานที่ถูกต้องด้วย และด้วยความที่มันเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย การบังคับผู้พิพากษาหรือเจ้าหน้าที่ศาลให้ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยก็เป็นปัญหาใหญ่อยู่เหมือนกัน เพราะจะต้องสอนวิธีการใช้ใหม่

- การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของศาลใน ๒ ปีที่ผ่านมา มีผลกระทบต่อ การปรับปรุงระบบเครือข่ายเชื่อมต่อสัญญาณ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเดิมเชื่อมต่อผ่านทางสายโทรศัพท์ซึ่งเป็นสายทองแดง การติดตั้งระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพเดิมต้องเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตผ่านแล้วก็ตามแล้วตัวสายโทรศัพท์ดังกล่าว และต้องไปพึ่งพาบริษัทซึ่งเป็นบริษัทเอกชนที่เป็นเจ้าของสายโทรศัพท์ทำให้ศาลต้องไปเสียค่าใช้จ่ายให้กับบริษัทเป็นจำนวนมาก ปัจจุบัน ศาลตัดสินใจเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเองโดยระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพผ่านทางคอมพิวเตอร์ของศาลโดยไม่ผ่านสายโทรศัพท์ของบริษัทเอกชนอีกต่อไป นั้นหมายความว่า จะต้องเปลี่ยนระบบในการจัดการ

ระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพเช่นกัน เพื่อจะให้มาครอบคลุมระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้โดยเฉพาะโปรแกรมซอฟต์แวร์ของศาลในออสเตรเลียก็ต้องเปลี่ยนไปด้วย นอกจากนี้ การพัฒนาการให้การทางไกลของพยาน (Remote witness) มีผลต่อการปรับปรุงเช่นกัน โดยเฉพาะการบันทึกคำให้การของพยาน โดยตั้งเช่นพยานที่เป็นผู้หญิงถูกข่มขืนเค้าไม่ต้องเดินทางมาอีกรอบสองถ้ามีการอุทธรณ์เค้าไม่ต้องมาเบิกความอีก โดยแปลงเสียงที่บันทึกด้วยระบบเทปคลาสเซสมาไว้ในรูปแบบดิจิตอลในซีดี และปัจจุบันวิวัฒนาการใหม่คือการบันทึกเสียงในซีดีเป็นการบันทึกแบบเสียงดิจิตอล

- การพัฒนาความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ สถานพินิจ ตำรวจ อัยการ ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวได้รับงบประมาณมาเพิ่มขึ้นมาก ฉะนั้น หน่วยงานที่ร่วมมือกับศาลก็มีการปรับปรุงอุปกรณ์เช่นกัน

- การอำนวยความสะดวกที่เพิ่มขึ้น เช่น ทนายมาศาลจะต้องสามารถพิมพ์หน้าจอคอมพิวเตอร์เพื่อตรวจสอบ ตารางนัดของคดีที่ทนายรับผิดชอบเพื่อจะทราบข้อมูลว่าจะต้องไปพบเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับคดีต้องกดเบอร์นี้ และตารางนัดพิจารณาคดีว่าคดีใดพิจารณาที่ห้องพิจารณาคดีใด โดยมีผู้พิพากษาในแต่ละคดีขึ้นตารางคดีที่จอแสดงผลหน้าศาล

๒.๓) การส่งพยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic evidence playback) การพัฒนานี้นำมาซึ่งต่อไปพยานหลักฐานไม่จำเป็นต้องเป็นพยานหลักฐานทางเอกสาร โดยการแปลงพยานหลักฐานหรือพยานเอกสารเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นหลักฐานในศาลได้ โดยห้องพิจารณาคดีที่สามารถนำพยานอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ได้มีจำนวน ๒๐๗ ห้อง ซึ่งห้องพิจารณาคดีดังกล่าวสามารถแสดงภาพ เสียง และพยานหลักฐานอิเล็กทรอนิกส์ที่มาจากสื่อในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ เทปบันทึกเสียง (Analogue cassette) แผ่นบันทึกซีดี (CD) แผ่นบันทึกดีวีดี (DVD) รูปถ่าย (Document Camera) หรือเสียงต่างๆ ที่ถูกบันทึกในรูปแบบดิจิตอล โดยคู่ความสามารถบันทึกข้อมูลเหล่านั้นในคอมพิวเตอร์ทั้งแบบตั้งโต๊ะและแบบพกพา รวมทั้ง โทรศัพท์มือถือก็สามารถนำมาแสดงต่อศาลได้ นอกจากนี้ สำหรับห้องพิจารณาคดีที่ไม่สามารถติดตั้งอุปกรณ์ในการใช้พยานอิเล็กทรอนิกส์ได้ จะมีเครื่องสำหรับใช้แสดงหลักฐานอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถเคลื่อนย้ายได้เพื่อนำไปใช้ในห้องดังกล่าว รวมทั้ง การพัฒนาฐานข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อเก็บเสียงและวิดีโอที่บันทึกในห้องพิจารณาคดี ซึ่งในห้องพิจารณาคดีส่วนที่ลูกขุนนั่งพิจารณาจะสามารถเห็นห้องพิจารณาคดีทั้งหมดผ่านคอมพิวเตอร์ที่วางไว้ด้านหน้าของลูกขุน และหากมีพยานหลักฐานเพิ่มเติมลูกขุนสามารถเรียกข้อมูลขึ้นมาทางหน้าจอที่อยู่ด้านหน้าตนเองได้ทันที

๒.๔) เสียงที่นำมาเป็นหลักฐานจะสามารถแสดง โดยพยานหลักฐานที่เป็นเสียง ไม่ว่าจะถูกบันทึกไว้ในระบบอนาล็อกหรือว่าระบบดิจิทัลสามารถบันทึกได้ทั้งหมดในศาลและยังสามารถนำมาใช้เป็นพยานได้ด้วย โดยสามารถปรับให้เสียงอยู่ในระดับที่สมบูรณ์ เช่น ทำให้เสียงกังวานขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถบันทึกเสียงในห้องพิจารณาคดี และมีระบบการจัดการเสียงเพื่อให้เสียงที่ได้มีความชัดเจน โดยอุปกรณ์ต่างๆ จะมีผู้ควบคุมอยู่ในห้องพิจารณาคดี ซึ่งผู้ควบคุมจะมีหน้าจอบนการควบคุมที่สามารถควบคุมได้ทุกอย่างทั้งในเรื่องการประชุมทางไกลผ่านจอภาพและการให้คำเบิกความของพยานทางไกล

สรุปอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยดังได้ติดตั้งในห้องพิจารณาคดีของออสเตรเลีย ถูกพัฒนาเพื่อเป็นประโยชน์ในการพิจารณาคดี นอกจากนี้ อุปกรณ์ฯ ดังกล่าวที่ติดตั้งในห้องพิจารณาคดีจะทำให้เกิดความยุติธรรมในกระบวนการพิจารณาคดี และการให้การทางไกลของพยานทำให้ผู้เสียหายที่เป็นเด็กหรือผู้หญิงที่ถูกข่มขืนไม่ต้องเดินทางมาที่ศาล รวมทั้งเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายและไม่ต้องกังวลในเรื่องความปลอดภัยในการนำจำเลยเดินทางมายังศาล ในการนี้การประชุมทางไกลผ่านจอภาพหรือการให้การทางไกลของพยาน สามารถบริหารการนัด พยานหรือคู่ความพร้อมกับการพิจารณาคดีด้วยโปรแกรมนัดความผ่าน Outlook เหมือนใช้ระบบคอมพิวเตอร์จากตารางที่มีตารางพร้อมกันพร้อมทั้งการตั้งค่าการแจ้งเตือนไว้ ฉะนั้นบุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีโอกาสให้จองวันนัดหรือเลื่อนนัดผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

ระยะเวลาในการดำเนินการติดตั้งระบบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย

ระยะเวลาในการวางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยจนกระทั่งมีการติดตั้งระบบดังกล่าวต้องใช้เวลานาน ทั้งนี้ จะต้องดำเนินการเป็นเรื่องๆ ไป กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่การสรรหาผู้ออกแบบระบบสารสนเทศที่ต้องการ (เป็นเจ้าหน้าที่ศาล) ดำเนินการว่าจ้างบริษัทเพื่อดำเนินการติดตั้งระบบบันทึกเสียง ระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพ ซึ่งการติดตั้งใช้เวลาประมาณ ๒ สัปดาห์ การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ระบบบันทึกเสียง ระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพ ทั้งนี้รวมเวลาทั้งหมดจนกระทั่งติดตั้งสำเร็จใช้เวลา ๑ - ๔ ปี จากแผนดำเนินการครั้งแรกคาดว่าจะแล้วเสร็จภายใน ๔ เดือน และใช้งบประมาณต่อหนึ่งห้องพิจารณาคดี ๑๖๐,๐๐๐ ดอลลาร์ออสเตรเลีย

๒.๒ การบริหารจัดการข้าราชการตุลาการของประเทศออสเตรเลีย (การแต่งตั้ง ถอดถอน การเกษียณอายุ การรับบำนาญ กฎเกณฑ์ ระเบียบวินัยของผู้พิพากษา)

ประเทศออสเตรเลียมีผู้พิพากษาไม่ถึงพันคน โดยรวมผู้พิพากษาทุกลมรัฐแล้ว ทั้งจากรัฐบาลกลาง มลรัฐ ศาลทุกศาลทุกชั้นศาล ต่างจากประเทศไทยมีจำนวนมากกว่านั้น เหตุผลของการที่มีจำนวนผู้พิพากษาน้อย เพราะเจ้าหน้าที่ศาลในประเทศออสเตรเลียสามารถช่วยแบ่งเบาหน้าที่ของผู้พิพากษาได้มากแสดงด้วยการที่ผู้พิพากษามีหน้าที่ในการเขียนคำพิพากษาอย่างเดียว โดยการจัดการสำนวนส่วนใหญ่เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศาล รวมทั้งเรื่องการไกล่เกลี่ยในประเทศออสเตรเลีย ผู้มีหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยคือผู้อำนวยการศาลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ศาลมิใช่ผู้พิพากษา ดังนั้น ผู้พิพากษาจึงมีหน้าที่เขียนคำพิพากษาอย่างเดียว เมื่อผู้พิพากษาเกษียณอายุราชการแล้วสามารถทำประโยชน์อะไรได้บ้าง ทำได้ดีที่สุด ซึ่งมีความสำคัญมากสำหรับศาลประเทศออสเตรเลียคือ บทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศาลในการที่จะมีส่วนร่วมในการอำนวยความสะดวกควบคุมกำกับผู้พิพากษา จึงมีรายละเอียดระบบการบริหารงานของตุลาการในประเทศออสเตรเลีย ดังนี้

ระบบการแต่งตั้งผู้พิพากษาของประเทศออสเตรเลีย

การแต่งตั้งผู้พิพากษาของออสเตรเลียใช้ระบบแต่งตั้ง ซึ่งการแต่งตั้งในแต่ละศาลหรือแต่ละชั้นศาลมีความแตกต่างกัน หากเป็นศาลในระบบรัฐบาลกลางผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งผู้พิพากษาคือรัฐบาล และสำหรับศาลที่อยู่ในระบบมลรัฐก็เป็นรัฐบาลของมลรัฐเป็นผู้แต่งตั้ง ด้วยความที่จะรักษาความเป็นอิสระของตุลาการ หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งก็จะได้รับการแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งผู้พิพากษาดำรงตำแหน่งจนกระทั่งอายุ ๗๐ - ๗๒ ปี ขึ้นอยู่กับว่าผู้พิพากษาสังกัดมลรัฐใด ซึ่งแต่ละมลรัฐมีระเบียบหรือกฎหมายรองรับแตกต่างกัน และการแต่งตั้งจะแต่งตั้งจากผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านกฎหมาย ทั้งจากทนายความประเภท Barrister หรือทนายความประเภท lawyer ธรรมดา ยังไม่ได้เป็น Barrister หาก เป็น Lawyer ที่มีความสามารถสูงก็ไม่จำเป็นต้องเป็นทนายความประเภท Barrister ก็ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาได้เช่นกัน และอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่สอนกฎหมายก็มีโอกาสได้รับเลือกและแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษา ในการนี้ข้าราชการในกระทรวงยุติธรรมก็อาจถูกคัดเลือกและแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ซึ่งแตกต่างจากประเทศไทยที่ผู้พิพากษาจะเลื่อนชั้นศาลตามอายุราชการและตามอาวุโสเลื่อนขึ้นไปในแต่ละชั้นศาล โดยเริ่มจากศาลชั้นต้น ศาลชั้นอุทธรณ์ จนกระทั่งชั้นศาลฎีกา สำหรับออสเตรเลียผู้พิพากษาได้รับการแต่งตั้งอยู่ศาลไหนก็อยู่ศาลนั้นตลอดไป ไม่มีการเลื่อนระดับตามอายุราชการเหมือนประเทศไทย ยกเว้นในกรณี

ผู้พิพากษาในศาลสูง (high court) ซึ่งมีจำนวน ๗ คน ส่วนใหญ่จะได้รับเลือกจากศาลอุทธรณ์ในมลรัฐต่างๆ การคัดเลือกผู้พิพากษาในศาลสูง (High Court) จะถูกคัดเลือกจากศาลอุทธรณ์ในมลรัฐต่างๆ แต่โดยหลักแล้วผู้พิพากษาจะไม่เปลี่ยนศาล อย่างไรก็ตาม ผู้พิพากษาที่ถูกแต่งตั้งดังกล่าวจะถูกอบรมอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ การแต่งตั้งผู้พิพากษาดังกล่าวรัฐบายก็มีความเสี่ยง เนื่องจากนายความที่เก่งเมื่อเป็นผู้พิพากษาก็ใช้ว่าจะเป็นผู้พิพากษาที่มีความสามารถ ในทางกลับกันผู้พิพากษาที่มีความสามารถสูงก็อาจจะถูกแต่งตั้งมาจากนายความที่มีความสามารถน้อย เนื่องจากผู้พิพากษาที่มีความสามารถจะต้องมีความสามารถในการรับฟังพยานหลักฐานได้ดีด้วย หลังจากที่ได้แต่งตั้งผู้พิพากษาจะได้รับการสนับสนุนให้ไปเรียนเพิ่มเติมหรือว่าฝึกฝนการเขียนคำพิพากษาหรือว่าการตัดสินใจเพิ่มเติมตลอดระยะเวลาการเป็นอาชีพผู้พิพากษากล่าวคือ มีหลักสูตรให้อบรมตลอดเพียงแต่ครั้งแรกของการฝึกอบรมจะใช้เวลา ๑ สัปดาห์ โดยในหลักสูตรจะบรรจุหัวข้อการเขียนคำพิพากษา ๑ สัปดาห์ และหลักสูตรที่เกี่ยวกับความไม่มือคติของผู้พิพากษาโดยเฉพาะการความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งนี้จะมีคณะกรรมการข้าราชการตุลาการที่ดูแลเรื่องนี้โดยเฉพาะดูแลเรื่องความประพฤติของผู้พิพากษาโดยมีคณะกรรมการทั้งหมด ๘ คน ประกอบด้วยประธานของศาล และบุคคลภายนอก หน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการตุลาการ ก็จะต้องให้การศึกษแก่ผู้พิพากษาให้การอบรมแก่ผู้พิพากษาตลอดอายุราชการที่เป็นผู้พิพากษา และดำเนินการในส่วนของการบริหารหลักสูตรการฝึกอบรมของผู้พิพากษา โดยมีได้ดูแลเพียงการฝึกอบรมผู้พิพากษา การให้การศึกษผู้พิพากษาจะต้องดูแลความประพฤติของผู้พิพากษาด้วย

การลงโทษผู้พิพากษากรณีมีการกระทำผิดวินัย

คณะกรรมการตุลาการของมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ก่อนข้างจะมีความซับซ้อนเมื่อเปรียบเทียบกับมลรัฐอื่นในประเทศออสเตรเลีย นานกว่า ๓๐ ปีที่แล้วที่กฎหมายในมลรัฐนิวเซาท์เวลส์เปลี่ยนแปลงเพื่อที่จะรองรับความเป็นอิสระของศาลเพื่อรองรับการแต่งตั้งจากรัฐบาล กล่าวผู้พิพากษาจะไม่ถูกถอดถอนได้ง่ายจนกว่าจะเกษียณอายุ จะเป็นผู้พิพากษาไปได้ตลอดจนถึงเกษียณอายุราชการจะถอดถอนผู้พิพากษาได้ต่อเมื่อได้รับคำยินยอมจากรัฐสภา โดยจะต้องมีการลงเสียงเป็นเอกฉันท์ในรัฐสภาให้ถอดถอนผู้พิพากษานั้น ซึ่งสาเหตุของการถอดถอนคือผู้พิพากษาไม่มีความสามารถในการพิพากษาคัดสินคดีได้หรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือกระทำผิดทางวินัยร้ายแรง ทั้งนี้ ในประวัติศาสตร์การเป็นวิชาชีพผู้พิพากษาในสองถึงสามร้อยปีที่ผ่านมามีผู้พิพากษาของประเทศออสเตรเลียที่ถูกถอดถอนไปเพียงแค่คนเดียว ซึ่งสาเหตุของการมีเพียง ๑ คน เนื่องจากหากผู้พิพากษาที่ถูกร้องเรียนรู้ว่าตัวเองกระทำผิดจริงตามข้อร้องเรียนจะรีบลาออก

ก่อนการดำเนินการทางวินัยจะเริ่มต้นหรือสิ้นสุด ในการนี้หากผู้พิพากษาผู้นั้นลาออกก็จะหยุดการดำเนินการทางวินัยทันทีเช่นกันจึงเป็นการยุติเรื่องร้องเรียน โดยกระบวนการร้องเรียนตามกฎหมาย ดังนี้

๑) ผู้ที่มีสิทธิร้องเรียนความประพฤติของผู้พิพากษาได้ตามกฎหมายคือ ประชาชนผู้พิพากษา คู่ความ ทนายความ โดยการร้องเรียนต่อรัฐบาล เพื่อให้เกิดกระบวนการดำเนินการทางวินัยจนกระทั่งขึ้นสู่การออกคะแนนเสียงที่รัฐสภา ในการนี้ มลรัฐนิวเซาท์เวลส์มีผู้พิพากษาที่สังกัดตั้งแต่ศาลชั้นต้นถึงศาลสูงประมาณ ๓๐๐ คน แต่ละเดือนมีเรื่องร้องเรียนความประพฤติของผู้พิพากษาประมาณไม่เกิน ๕ เรื่องต่อเดือน ในการร้องเรียนเริ่มตั้งแต่ผู้ร้องเรียนต้องมาสาบานต่อหน้าคณะกรรมการตุลาการว่าเรื่องที่ร้องเรียนนั้นเป็นเรื่องจริง เมื่อคณะกรรมการตุลาการรับเรื่องร้องเรียนแล้วส่งไปให้คณะทำงานชุดที่มีหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนโดยการดำเนินการในขั้นนี้จะเป็นความลับยังไม่ได้เปิดเผยเรื่องร้องเรียนให้กับตัวผู้พิพากษาที่ถูกร้องเรียนทราบ ยังคงเป็นความลับในคณะกรรมการนั้น ซึ่งผู้ที่มีหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนส่วนใหญ่เป็นผู้พิพากษาที่เกษียณอายุราชการไปแล้ว โดยผู้พิพากษาที่เกษียณอายุราชการจะถูกเรียกกลับมาทำงานโดยให้สอบความประพฤติของผู้พิพากษาปัจจุบัน หลังจากผู้พิพากษาที่เกษียณอายุราชการมาทำงานสืบสวนสอบสวนให้เรื่องเกี่ยวกับความผิดเกี่ยวกับผู้พิพากษาที่ถูกร้องเรียนเสร็จแล้วจะส่งเรื่องกลับมาที่คณะกรรมการตุลาการโดยตรง ดังกล่าวไว้ข้างต้นคณะกรรมการตุลาการประกอบด้วยประธานศาลในมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ จำนวน ๒ – ๓ คน รวมถึงที่มีข้าราชการจากกระทรวงอื่นที่มีใช้กระทรวงยุติธรรม จากข้อมูลสถิติการร้องเรียนที่ผ่านมาจำนวนข้อร้องเรียนหรือคำร้องเรียนประมาณ ร้อยละ ๙๐ จะถูกยกเลิกหรือตีตกตั้งแต่ช่วงแรกที่ดำเนินการสืบสวนสอบสวน เนื่องจากร้อยละ ๖๐ ของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่ถูกตีตกเป็นการร้องเรียนจากคู่ความที่แพ้คดีนั่นเอง และที่เหลือจะเป็นเรื่องที่ถูกพิพากษาพิุดจาหรือความประพฤติไม่ดี ซึ่งอาจจะไม่ได้สุภาพเหมือนกับผู้พิพากษาในอุดมคติที่คาดหวังของบุคคลทั่วไป ในการที่มีพฤติกรรมที่ไม่สุภาพบ้างคงมิใช่ความผิดทางด้านวินัย ดังนั้นจึงถูกตีตกไปเช่นกัน ร้อยละ ๑๐ ที่เหลือเป็นเรื่องร้ายแรง ถ้าตรวจพบว่าข้อเท็จจริงมีมูลตามข้อร้องเรียนจะต้องดำเนินการไปตามกฎหมายที่กำหนดจนถึงรัฐสภา

๒) จากการสืบสวนสอบสวนโดยผู้พิพากษาเกษียณอายุราชการแล้วพบข้อเท็จจริงหรือข้อร้องเรียนมีมูล จึงตั้งเรื่องส่งต่อไปยังคณะกรรมการตุลาการ โดยจะเป็นคณะกรรมการอีกชุด ซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาที่เกษียณอายุราชการหรือผู้พิพากษา จำนวน ๓ คน ในการนี้ ผู้พิพากษาที่ถูกร้องทุกข์หรือร้องเรียนจะได้รับการแจ้งจากคณะกรรมการว่าผู้พิพากษาดังกล่าวถูกร้องเรียน และผู้พิพากษาที่ถูกร้องเรียนจะต้องส่งเอกสารพยานหลักฐานซึ่งเป็นเอกสารที่ยืนยันหรือโต้ตอบ

ข้อร้องเรียน ซึ่งการดำเนินการทางวินัยเริ่มมีการกระบวนการที่ซับซ้อนมากขึ้น สุดท้ายหากคณะกรรมการทั้ง ๓ คน พิจารณาแล้วว่าเรื่องร้องเรียนเป็นพฤติกรรมที่จะต้องถูกดำเนินการทางวินัยจริง จึงดำเนินการรวบรวมเอกสารพยานหลักฐานไว้ในสำนวนและส่งต่อไปยังรัฐสภา

สรุปการดำเนินการในกรณีร้ายแรงและมีการตรวจพบว่ามี ความผิดจริงจะต้องเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดไว้และต้องส่งเรื่องไปยังรัฐสภา มีประมาณร้อยละ ๑๐ ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการ จะเริ่มจากการสืบสวนสอบสวนจากผู้พิพากษาที่เกษียณอายุแล้ว เมื่อดำเนินการเรียบร้อยแล้วตั้งเรื่องไปที่คณะกรรมการ รวมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการอีกชุดที่ประกอบด้วย ผู้พิพากษาที่เกษียณอายุราชการหรือยังดำรงตำแหน่งอยู่ จำนวน ๓ คน ในกรณีนี้ต้องแจ้งให้ผู้พิพากษาที่ได้รับการร้องเรียนถึงการถูกร้องเรียน ในขั้นตอนนี้ผู้พิพากษาที่ถูกร้องเรียนสามารถนำพยานหลักฐานที่จะโต้แย้งยื่นเข้ามา พร้อมทั้งเริ่มมีกระบวนการที่ซับซ้อนมากหากคณะกรรมการ ๓ คน พิจารณาแล้วผลการร้องเรียนคือเรื่องที่ย้ำแรง เอกสารหลักฐานเหล่านั้นจะถูกรวบรวมไว้ในสำนวนและส่งไปที่รัฐสภา ทั้งนี้ในการถอดถอนผู้พิพากษาจะต้องมีการลงมติเป็นเอกฉันท์จากทั้งสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

๓) การดำเนินการทางวินัยของสภา โดยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาจะต้องลงมติเป็นเอกฉันท์ทั้ง ๒ สภา จึงจะดำเนินการถอดถอนผู้พิพากษาที่ถูกร้องเรียนได้ ในกรณี ภายใน ๑๐ ปีที่ผ่านมา มีคดีร้ายแรงที่ส่งต่อไปยังรัฐสภา จำนวน ๔ คดี ทั้งนี้ ทั้ง ๔ คดี ทางรัฐสภาพิจารณาและลงความเห็นไม่ลงโทษ ซึ่งหมายถึงไม่มีการถอดถอนผู้พิพากษาในทั้ง ๔ คดี ตัวอย่างคดีร้องทุกข์ที่ไปถึงรัฐสภา เช่น

ตัวอย่างที่ ๑ กรณีที่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาคดีของการถูกล่วงละเมิดทางเพศซึ่งมีโทษสูงในการพิจารณาคดีจะมีลูกขุนร่วมพิจารณาคดีด้วย และต้องใช้เวลาในการพิจารณาคดีหลายวัน ซึ่งผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีจะลืบทลัดการพิจารณา โดยคณะลูกขุนเห็นว่าผู้พิพากษาดังกล่าวหลับจริงตามข้อร้องเรียน ซึ่งในกรณีนี้เกิดจากผู้พิพากษาดังกล่าวไม่สบายและได้รับการรักษาจากแพทย์ และได้เกิดการร้องทุกข์ขึ้นในช่วงที่ท่านทำการรักษาตัว และผู้พิพากษาที่ถูกร้องเรียนดังกล่าวได้ลาออกเอง

ตัวอย่างที่ ๒ กรณีผู้พิพากษาไม่สามารถเขียนคำพิพากษาได้เมื่อพิจารณาคดีที่จะต้องเขียนคำพิพากษาที่ยาก จึงได้เก็บไว้ในตู้ไม่นำมาเขียนคำพิพากษาจนส่งผลให้คดีมีความล่าช้า จึงถูกร้องเรียนจนถึงรัฐสภาว่าผู้พิพากษาดังกล่าวไม่ยอมตัดสินคดี รัฐสภาจึงมีการสอบถามว่าเหตุใดจึงเก็บสำนวนยาวๆไว้ ไม่ยอมตัดสิน ผู้พิพากษาดังกล่าวได้ชี้แจงว่าได้เข้าพบจิตแพทย์มาแล้วเพื่อปรึกษาในเรื่องการกังวลในการเขียนคำพิพากษา และได้ให้สัญญาต่อหน้ารัฐสภาว่าจะไม่เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นอีกและได้กลับมาทำหน้าที่ตามเดิม แต่อย่างไรก็ตาม ผู้พิพากษาดังกล่าวยังคงเก็บสำนวนยาวๆไว้ ไม่ยอมพิจารณาคดีดังเช่นที่ผ่านมา จึงถูกร้องเรียนไปที่รัฐสภาอีกครั้ง และผู้พิพากษาดังกล่าวจึงได้ลาออก

๔) ปัจจัยที่สนับสนุนให้ผู้พิพากษาไม่ถูกร้องเรียนความประพฤติ ซึ่งมีหลายปัจจัยที่ทำให้ผู้พิพากษาในมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเป็นวิชาชีพที่ได้รับการนับถือและนิยมชมชอบมาก เนื่องจากมีจำนวนผู้พิพากษาน้อย ดังนั้น หากได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาจะภูมิใจ และช่วยกันสอดส่องพฤติกรรมและที่สำคัญคือ ต้องพยายามรักษาเกียรติศักดิ์ของความเป็นผู้พิพากษาของเค้าไว้ได้ และที่เกินความคาดหมายคือผู้พิพากษาจะไม่ปิดไม่ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คือถ้าเป็นจริงก็ต้องมีการลงโทษ โดยเฉพาะการรับสินบนจะน้อยมากหรือไม่มี เนื่องจากผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาจะมีประสบการณ์มากและมีรายได้มากจากการเป็นทนายความมาจนกระทั่งอายุ ๕๐ ปี ซึ่งรายได้ดังกล่าวนั้นคิดรายวันประมาณวันละล้าน ตลอดเวลา ๕๐ ปีที่ผ่านมา ฉะนั้นกว่าจะมาเป็นผู้พิพากษาก็ถือเป็นคนรวยจากการเป็นอาชีพทนาย ทั้งนี้ การมารับหรือถูกแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาจึงถือเป็นการเสียสละรายได้ที่มากในส่วนของการทำงานทนายความ ในเรื่องนี้ ปกติเงินเดือนของผู้พิพากษามากกว่าเงินเดือนของข้าราชการประจำทั่วไป ประมาณ ๒ ถึง ๓ เท่า ยกเว้นแต่เป็นกรณีที่คนในตำแหน่งสูงสุดในกระทรวงต่าง เช่น ปลัดกระทรวงมีเงินเดือนสูงเท่ากับผู้พิพากษาหรืออาจจะมากกว่าผู้พิพากษา

๕) ผู้พิพากษาที่ลาออกไปภายหลังถูกดำเนินการสอบสวนวินัยหรืออยู่ระหว่างสอบสวนวินัยสามารถกลับมาเป็นทนายความหรือ Barrister ได้หรือไม่นั้น และสามารถรับบำเหน็จบำนาญขึ้นอยู่กับว่าผู้พิพากษาคอนนั้นลาออกตอนไหน หากผู้พิพากษาลาออกก่อนการดำเนินการทางวินัยก็จะได้รับบำเหน็จหรือบำนาญขึ้นอยู่กับอายุราชการของผู้พิพากษา แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการได้รับบำเหน็จบำนาญก็ขึ้นอยู่กับว่าต้องทำงานมาแล้วอย่างน้อย ๑๐ ปี หรือไม่ก็ถึงอายุ ๖๐ แล้ว ส่วนที่จะย้อนไปเป็นทนายหรือ Barrister สามารถย้อนกลับไปเป็นได้ แต่ส่วนใหญ่ก็จะถูกบล็อกโดยประธานของสมาคม Barrister กล่าวคือไม่ให้กลับมาเป็นรับใบอนุญาตทนายความประเภท Barrister

การเกษียณอายุของผู้พิพากษา

เรื่องเกษียณอายุ ส่วนใหญ่แล้วด้วยความที่ผู้พิพากษาที่นี้จะเริ่มเป็นผู้พิพากษาเมื่ออายุ ๕๐ ปีไปแล้ว ท่านก็ทำงานมาแล้ว ๕๐ ปี ถึงได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิพากษาก็จะทำงานต่อไปอีก ๑๐ - ๑๒ ปี ก็จะเกษียณอายุราชการตัวเองออกมาก่อนหรือรับราชการต่อจนอายุ ๗๐ ปี ทั้งนี้จะรับบำนาญได้จะต้องได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาและทำงานจนครบอายุ ๖๐ ปี กล่าวคือได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาและทำงานอย่างน้อย ๑๐ ปี ภายหลังจากเกษียณอายุราชการผู้พิพากษาจำนวนมาผันมาสอนกฎหมาย นอกจากนี้ผู้พิพากษาที่เกษียณอายุราชการสามารถรับเป็นผู้ไกล่เกลี่ยในคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยได้ด้วย รวมทั้ง ผู้พิพากษาอาจได้รับเชิญจากรัฐบาลให้ไปสืบสวนสอบสวนกรณี

มีผู้ร้องเรียนผู้พิพากษา ในการนี้ รัฐบาลได้รับเรื่องร้องเรียนแล้วจะพิจารณาคัดเลือกผู้พิพากษาที่ เกษียณอายุราชการมาเป็นประธานคณะกรรมการในสืบสวนสอบสวนในการพิจารณาต่างๆ และ ผู้พิพากษาที่เกษียณอายุราชการยังสามารถกลับไปเป็นทนายความประเภท Barrister.ต่อไปได้

อย่างไรก็ตาม ๓๐ ปีที่ผ่านมากฎหมายในมลรัฐนิวเซาท์เวลส์เปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับ ความเป็นอิสระของศาลในแง่ของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากกระทรวงยุติธรรมจะไม่ถูกถอดถอนได้ง่ายๆ จนกว่าจะเกษียณอายุราชการ ซึ่งการที่ผู้พิพากษาจะถูกถอดถอนต้องได้รับความยินยอมจากรัฐสภา และต้องได้รับการลงเสียงเป็นเอกฉันท์ในรัฐสภาให้ถอดถอนผู้พิพากษา เนื่องจากไม่มีความสามารถ ในการตัดสินคดีได้เพียงพอหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือกระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง บางครั้ง ผู้พิพากษารู้ตัวว่ากระทำผิดจะรีบลาออกก่อนที่สาธารณชนจะรับรู้ได้ก็แล้วแล้ว นอกจากนั้น กฎหมายดังกล่าวยังกำหนดถึงวิธีการร้องเรียนความประพฤติของผู้พิพากษาดังกล่าวผู้ร้องเรียน จะต้องทำอย่างไร ซึ่งทุกคนสามารถร้องเรียนผู้พิพากษาได้ นั้นหมายรวมถึงรัฐบาล ผู้พิพากษา กระทรวงยุติธรรม หรือสาธารณชน หากบุคคลดังกล่าวได้ทราบถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้พิพากษาก็สามารถร้องเรียนได้ ทั้งนี้ ผู้ที่ร้องเรียนผู้พิพากษาจะต้องสาบานต่อหน้าคณะกรรมการ ว่าเรื่องที่ร้องเรียนเป็นเรื่องจริง เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนแล้วจะส่งไปให้ทีมงานที่ทำหน้าที่สืบสวน สอบสวนโดยยังไม่เปิดเผยให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบ ผู้ที่ทำหน้าที่สืบสวนสอบสวนใหญ่จะเป็น ผู้พิพากษาที่เกษียณอายุราชการไปแล้ว เมื่อผู้พิพากษาทำการสืบสวนสอบสวนแล้วจะต้องส่งเรื่อง กลับมาที่คณะกรรมการโดยตรงที่ประกอบไปด้วยประธานศาลของศาลต่างๆ ในมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ แล้วดำเนินการพิจารณาตัดสินโดยจะต้องเป็นมติเอกฉันท์ในการถอดถอนผู้พิพากษาที่ถูกร้องเรียน

บทบาทของเจ้าหน้าที่ศาลในการสนับสนุนการอำนวยความสะดวก

บทบาทของเจ้าหน้าที่ศาลในการช่วยงานผู้พิพากษา กล่าวคือเจ้าหน้าที่ศาลมีความสำคัญ มากเพราะโดยหลักการพิจารณาคดีจะต้องมีองค์คณะ ทั้งนี้ในประเทศออสเตรเลียในศาลชั้นต้นองค์ คณะหนึ่งมีผู้พิพากษาเพียง ๑ คน ที่รับผิดชอบสำนวนคดี ทั้งนี้ในศาลชั้นอุทธรณ์องค์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้พิพากษาจำนวน ๓ คน หรือ ๕ คน หรือ ๗ คน ซึ่งขึ้นอยู่กับความยากของคดีที่จะต้อง พิจารณา สำหรับความเกี่ยวเนื่องหรือความเชื่อมโยงของการทำงานระหว่างเจ้าหน้าที่ศาลกับ ผู้พิพากษาดังกล่าวผู้พิพากษาในแต่ละศาลมีน้อย ดังนั้นเจ้าหน้าที่ศาลจึงจะต้องมีศักยภาพใน การทำงานสูง และสังกัดศาลหรือศาลเป็นต้นสังกัดแยกออกมาจากกระทรวงยุติธรรม จึงส่งผลให้ เจ้าหน้าที่ศาลของประเทศออสเตรเลียทำงานได้ดีมาก และสามารถช่วยเหลืองานหรือแบ่งงาน บางส่วนของผู้พิพากษามาทำเองได้ ดังนี้

๑) ผู้อำนวยการมีหน้าที่ในการประสานงานและเป็นเจ้านายโดยตรงของเจ้าหน้าที่ศาลทั้งหมด เมื่อมีปัญหาเรื่องการทำงานใดๆ ภายในศาลต้องเรียกประชุมเพื่อแก้ไขปัญหา โดยผู้อำนวยการจะต้องรายงานต่อประธานศาลหรือหัวหน้าศาลของแต่ละศาลในทุกวันทำการ

๒) ผู้อำนวยการศาลและเจ้าหน้าที่ศาลจะมีส่วนช่วยในการพิจารณาคดี โดยเริ่มตั้งแต่กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาเป็นรายคดี รวมทั้งการนัดหรือกำหนดวันนัดลูกความ ทั้งนี้ เดิมหน้าที่ดังกล่าวเป็นของผู้พิพากษา ปัจจุบันเจ้าหน้าที่ศาลจะช่วยกำหนดวันและระยะเวลาในการนำพยานมาสู้หรือว่าระยะเวลาที่ทนายความจะต้องส่งเอกสาร โดยเจ้าหน้าที่ศาลจะเป็นผู้ออกคำสั่งให้ทนายความนำส่งพยานเอกสารหรือนำพยานบุคคลมาศาลวันไหน

๓) การไกล่เกลี่ยประนีประนอมเป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการศาลที่สามารถลงนามหรือลายมือชื่อในสัญญาประนีประนอมยอมความแทนคำพิพากษา โดยผู้พิพากษาไม่ต้องมาเกี่ยวข้องได้เลย ในกรณีที่คู่ความประนีประนอมยอมความกันตั้งแต่แรกนั้นเป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการศาลในการออกคำสั่งเป็นคำพิพากษตามยอมไป แล้วก็ตัวผู้อำนวยการศาลเองบางครั้งก็เป็นผู้ไกล่เกลี่ยคดีด้วย

๔) เจ้าหน้าที่ศาลมีหน้าที่ในการให้บริการตอบข้อซักถาม ณ ศูนย์บริการของศาล ดูแลเรื่องการเก็บค่าธรรมเนียมศาล ห้องเก็บสำนวน รวบรวมพยานหลักฐานประกอบเป็นสำนวน และเจ้าหน้าที่ศาลต้องมีหน้าที่ในการตรวจสอบว่าการดำเนินคดีเป็นไปตามเวลาที่กำหนดหรือไม่ หากมีคดีล่าช้าต้องสามารถตอบคำถามให้กับประชาชนที่มาใช้บริการที่ศาลด้วย นั้นหมายความว่าเป็นการช่วยให้ผู้พิพากษามีเวลาในการเขียนคำพิพากษาหรือนั่งบัลลังก์พิจารณาคดีมากขึ้น แต่ในทางกลับกันตัวผู้พิพากษาเองก็มีความรู้สึกว่อกี้ด้วยความที่คนอื่นเค้าทำงานอย่างอื่นให้หมดแล้วตัวเองก็ต้องเขียนคำพิพากษาให้ได้ เป็นความกดดันของผู้พิพากษาอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้บรรยายได้เปรียบเทียบว่า “ผู้พิพากษาคูฉิวผืนเหมือนกับหงส์ล่อยไปตามน้ำเซ็ดชูค้อย่างสง่างามดูสงบสง่าดูสวยงามซึ่งเป็นภาพที่เราเห็นบริเวณเหนือน้ำ แต่ภายใต้ผิวน้ำขาของหงส์ต้องถิบน้ำตลอดเวลาเพื่อพยายามพยุงตัวให้รอดอยู่ตลอดเวลาให้สามารถล่อยน้ำได้”

การบริหารจัดการภายในองค์กร

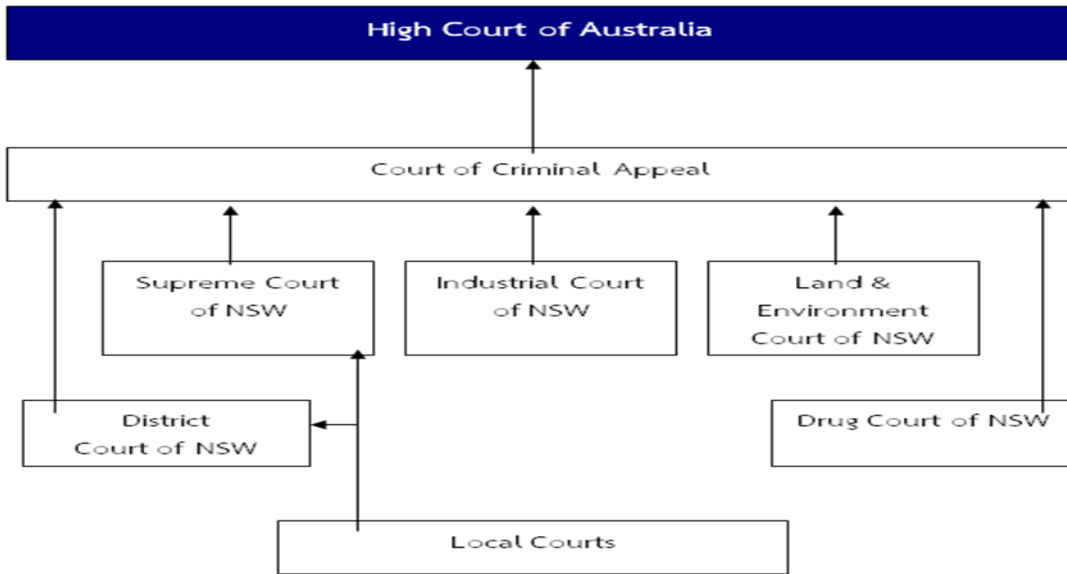
ศาลมลรัฐออสเตรเลียเป็นศาลที่มีอำนาจในการบริหารจัดการตนเอง อธิบดีศาลมลรัฐรับผิดชอบดูแลการบริหารงานธุรการต่างๆ ของศาล ตามพระราชบัญญัติศาลมลรัฐออสเตรเลีย พ.ศ. ๒๕๑๙ (ค.ศ. ๑๙๗๖) ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยรัฐสภาของออสเตรเลียที่ก่อตั้งศาล อธิบดีศาลอาจจะมอบอำนาจทางบริหารให้แก่ตุลาการและเลขาธิการจะเป็นผู้ช่วยอธิบดีในงานธุรการของศาล เลขาธิการได้รับการแต่งตั้งโดยผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ที่เป็นผู้แต่งตั้งอธิบดีศาล ในทางปฏิบัติการบริหารของศาลจะเป็นแบบทำงานร่วมกันและเกี่ยวข้องกับระบบของคณะกรรมการตุลาการในเรื่องเฉพาะของขอบเขตอำนาจและการบริหารจัดการ ยิ่งไปกว่านั้น การดำเนินกิจการของศาลยังดำเนินโดยพนักงานกว่า ๓๖๘ ซึ่งทั้งหมดเป็นข้าราชการของมลรัฐ

ศาลมลรัฐยังมีสำนักบริการทะเบียนไว้สำหรับสำนักงานคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า (The Australian Competition) คณะกรรมการทรัพย์สินทางปัญญา (The Copyright Tribunal) องค์กรวินิจัยคำอุทธรณ์เกี่ยวกับการวินัยทางกลาโหม (The Defenses Force Police Discipline Appeal Tribunal) และคณะกรรมการวินิจัยตำรวจแห่งมลรัฐ (The Federal Police Discipline Tribunal)

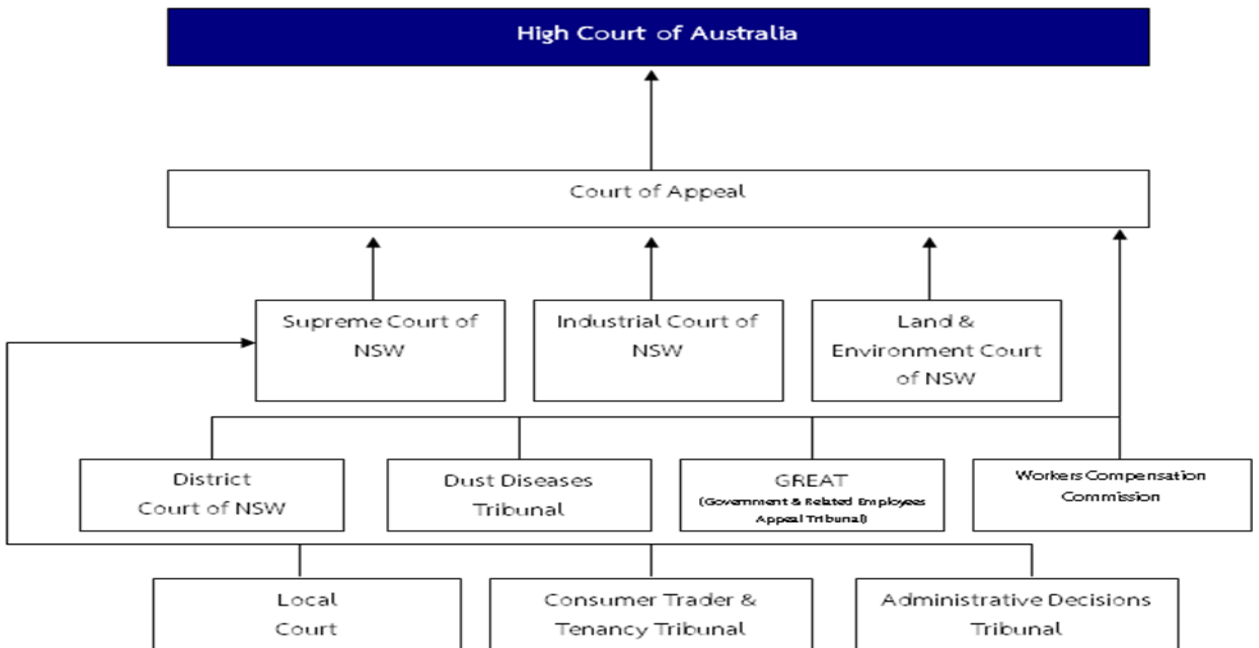
ระบบศาลในประเทศออสเตรเลีย

ศาลสูงเป็นศาลในระดับสูงสุดของระบบศาลออสเตรเลีย โดยประกอบด้วยตุลาการ ๗ คน ภารกิจของศาลสูงสุด คือ การตีความและใช้กฎหมายของประเทศออสเตรเลียพิจารณาคดีพิเศษที่มีความสำคัญพิเศษต่อสหพันธรัฐ รวมถึงแสดงข้อคิดเห็นที่มีต่อความถูกต้องของกฎหมายตามรัฐธรรมนูญและฟังคำอุทธรณ์ที่เป็นการอุทธรณ์กรณีพิเศษจากศาลมลรัฐ ศาลระดับรัฐและศาลของมณฑลปกครองตนเอง ขอบเขตอำนาจศาลมลรัฐประกอบด้วย ๒ ระดับ ที่มีอำนาจรองลงมาจากศาลสูงสุด ศาลที่อยู่ระดับล่างสุด คือ ศาลแขวงมลรัฐ ซึ่งคำอุทธรณ์จากศาลแขวงจะส่งขึ้นไปศาลอันดับที่สอง รองมาจากศาลสูงสุด คือ ศาลมลรัฐและศาลครอบครัว ดังนั้น ทั้งสองศาลจะดำเนินการในเขตอำนาจหน้าที่ของตนและในระดับอุทธรณ์

โครงสร้างของศาลในประเทศออสเตรเลีย

ผังโครงสร้างระบบศาลอาญาในนิวเซาท์เวลส์ (NSW Court System – Criminal)

ผังโครงสร้างระบบศาลแพ่งในนิวเซาท์เวลส์ (NSW Court System - Civil)

เขตอำนาจศาลในประเทศออสเตรเลีย

ต้นกำเนิดของขอบเขตอำนาจศาลนี้ได้มาจากการหารือข้อพระราชบัญญัติของสภาออสเตรเลียทั้ง ๑๕๐ ฉบับ โดยข้อกฎหมายดังกล่าวจะครอบคลุมในเรื่องต่างๆ เช่น บทบาททางกฎหมายในคำวินิจฉัยของฝ่ายปกครอง (Judicial review of administration decisions) กฎหมายการแข่งขันทางการค้า (Competition) และกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค (Consumer protection law) สิทธิมนุษยชน (human rights) ภาษีอากร (taxation) ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) คดีเกี่ยวกับชนพื้นเมือง (native title) กฎหมายทะเล (admiralty) กฎหมายบริษัทและกฎหมายลักษณะล้มละลาย (corporate law and bankruptcy) เขตอำนาจในฐานะของศาลอุทธรณ์ครอบคลุมการพิพากษาอุทธรณ์ที่มาจากตัดสินของผู้พิพากษามลรัฐเพียงนายเดียว คำพิพากษาของศาลฎีกา คำพิพากษาของศาลแขวงมลรัฐ และคำพิพากษาของศาลฎีกามลรัฐออสเตรเลียที่ดำเนินการภายใต้ขอบเขตอำนาจศาลในเครือรัฐซึ่งโดยปกติแล้วการมีอำนาจพิจารณารับคำอุทธรณ์ได้นั้นจะต้องประกอบไปด้วยผู้พิพากษาทั้งหมด ๓ คน

อำนาจศาลมลรัฐโดยหน้าที่และระดับอุทธรณ์ในการพิจารณาคำวินิจฉัยทางปกครองมีความสำคัญอย่างยิ่ง ศาลจะพิจารณาคำอุทธรณ์ในประเด็นข้อกฎหมายที่อุทธรณ์ต่อคำวินิจฉัยของเจ้าหน้าที่รัฐบาลเครือรัฐและที่มาของคำวินิจฉัยขององค์กรวินิจฉัยทางปกครองมลรัฐ เช่น องค์กรวินิจฉัยคำอุทธรณ์ทางปกครอง (The Administrative Appeals Tribunal) องค์กรวินิจฉัยด้านทรัพย์สินทางปัญญา (The Copyright Tribunal) องค์กรวินิจฉัยด้านการแข่งขันทางการค้า (The Competition Tribunal) องค์กรวินิจฉัยด้านตรวจคนเข้าเมือง (The Refugee Review Tribunal) (The Migration Tribunal) จุดมุ่งหมายหลักของศาลมลรัฐ คือ เป็นศาลอุทธรณ์สุดท้ายของคดีปกครองส่วนใหญ่ การอุทธรณ์จากศาลมลรัฐถึงศาลสูงสุดของออสเตรเลียสามารถทำได้ โดยขออุทธรณ์เป็นกรณีพิเศษซึ่งยากต่อการอนุมัติ ศาลมลรัฐยังเป็นศาลที่รับฟ้องร้องคดีของรัฐบาลแห่งเครือรัฐอีกด้วย

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบของพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศครบวงจรและการบริหารจัดการข้าราชการตุลาการของประเทศออสเตรเลีย

๓.๑ การวิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบของการพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศครบวงจรของออสเตรเลีย

๑) งบประมาณที่ใช้ในการติดตั้งและการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยให้สามารถใช้งานได้ทั้งระบบสูง เนื่องจากอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมีความจำเป็นต้องติดตั้งหลายจุดและต้องมีครอบคลุมทั้งประเทศออสเตรเลีย โดยการติดตั้งทั้งหมดในห้องพิจารณาคดีมากกว่า ๔๐๐ ห้อง ดังนั้น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีความจำเป็นต้องวางแผนหรือวางระบบของเทคโนโลยีให้แล้วเสร็จ จึงจะสามารถประมาณการงบประมาณที่ใช้ทั้งหมดได้

๒) การพัฒนาเทคโนโลยีให้มีความซับซ้อนน้อยลง เนื่องจากเทคโนโลยีเหล่านี้ต้องใช้ในห้องพิจารณาคดี ทำให้ต้องมีการอบรมการใช้งานให้แก่ผู้พิพากษา พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการใช้งานอุปกรณ์ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยให้ผู้ใช้งานด้วย

๓) การใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ในขั้นตอนจัดซื้อจัดจ้างได้เลือกอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและมีคุณสมบัติที่สอดคล้องในการใช้งานกับระบบบันทึกเสียงและระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพมากที่สุด เพื่อให้เกิดปัญหาในการใช้งานน้อยที่สุด และมีอายุการใช้งานได้นาน แต่ยอมรับว่าก็อาจจะมีโอกาสที่ผิดพลาดได้ มักจะขึ้นเมื่ออุปกรณ์นั้นใช้แล้วประมาณ ๑๐ ปี ซึ่งมักจะเกิดโอกาสเกิดปัญหาในการบันทึกภาพและเสียงได้ ด้วยเหตุดังกล่าว จึงต้องมีการให้บริการคำปรึกษา กล่าวคือต้องมีเจ้าหน้าที่ที่สามารถตอบคำถามผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ศาลได้ตลอดเวลาที่มีการพิจารณาคดีหรือใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๔) เนื่องจากการควบคุมอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมักจะใช้สมองกล ซึ่งมีการทำหน้าที่หลายอย่างในเวลาเดียวกัน (Multifunction) ทั้งนี้ การให้บริการเจ้าหน้าที่เทคนิคให้คำปรึกษาตลอดเวลาจึงสามารถแก้ไขปัญหาการใช้งานได้ในเวลาอันรวดเร็ว (ไม่กี่ชั่วโมง) ในการนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ศาลหรือผู้พิพากษาไม่คุ้นเคยกับการส่งงานผ่านคอมพิวเตอร์ โดยสรุปแล้วการดำเนินงานที่สอดคล้องกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่พัฒนาดังกล่าวข้างต้นมีไม่เกินร้อยละ ๕

๕) การรักษาความปลอดภัยของฐานข้อมูล พยานหลักฐานที่ถูกแปลงเป็นข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลจะถูกแสดงให้คู่ความหรือลูกขุนหรือผู้พิพากษาหรือทนายความพิจารณาเป็นการชั่วคราวในห้องพิจารณาคดีเท่านั้น จะไม่มีการจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลไว้ในห้องพิจารณาคดีดังกล่าว

การศึกษาแนวทางการบริหารระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของออสเตรเลีย

ศาลสหพันธ์ได้พัฒนายุทธศาสตร์ศาลอิเล็กทรอนิกส์ (e – Court strategy) รวมถึงการใช้เว็บไซต์ของศาล (www.fedcourt.gov.au) การประชุมทางไกลผ่านจอภาพ (video- conferencing) การพิจารณาหรือการรับฟังพยานหลักฐานผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์รวมถึงเทคโนโลยีอื่น ๆ เช่น เวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นออนไลน์ของศาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Court Online Forum) การนำเสนอเอกสารและการสืบค้นข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Filing และ e-Search) รวมถึงระบบการติดตามความเคลื่อนไหวของสำนวนคดีโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐาน (Case track)

ศาลสหพันธ์เริ่มทดลองให้บริการในโครงการศาลอิเล็กทรอนิกส์ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๔ เป็นศาลแรกในประเทศออสเตรเลียโดยศาลสามารถทำคำสั่งอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตซึ่งอาศัยระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ศาลอิเล็กทรอนิกส์เป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางอิเล็กทรอนิกส์ Web-based forum ซึ่งประชาชนสามารถเข้าไปใช้ได้ผ่านเว็บไซต์ของศาลสหพันธ์ (www.fedcourt.gov.au) โดยใช้เป็นห้องพิจารณาเสมือนจริงเพื่อทำคำสั่งชี้ขาด (direction) หรือคำสั่งระหว่างดำเนินการพิจารณา (interlocutory order) ผ่านระบบออนไลน์

การยุติข้อพิพาทโดยการฟ้องร้องดำเนินคดีในศาลเป็นกระบวนการที่ทำงานภายใต้กรอบวิธีพิจารณาอย่างเป็นทางการส่วนศาลอิเล็กทรอนิกส์แม้จะดำเนินงานภายใต้กรอบที่เป็นทางการแต่เป็นระบบที่เพิ่มความยืดหยุ่นในการทำงานของศาลเช่น เป็นระบบที่สามารถเปิดดำเนินการได้ตลอดเวลาแม้ในช่วงนอกเวลาทำการตามปกติ และคู่กรณีสามารถยื่นคำขอหรือมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งตามที่คู่กรณีร้องขอเป็นการล่วงหน้าได้ศาลอิเล็กทรอนิกส์เป็นทางเลือกหนึ่ง que เพิ่มโอกาสในการรับฟังคู่กรณีแบบเดิม โดยใช้การประชุมทางไกลผ่านจอภาพ แต่ในขณะเดียวกันการพิจารณาคดีแบบเดิมที่คู่กรณี หมายความ และพยานมาปรากฏตัวที่ห้องพิจารณาก็ยังคงความจำเป็นอยู่ เมื่อวิเคราะห์แล้วมีแนวทางที่ควรนำมาประกอบการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของศาล ดังนี้

๑) ศาลสหพันธ์เป็นผู้ควบคุมดูแลระบบศาลอิเล็กทรอนิกส์ ศาลหรือผู้พิพากษาจะเป็นผู้กำหนดว่าคดีส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดสมควรพิจารณาโดยศาลอิเล็กทรอนิกส์หรือไม่โดยพิจารณาจากลักษณะและความซับซ้อนของคดีแง่มุมและมุมมองของคู่กรณี หากนำมาใช้ในประเทศไทยก็ควรมีหน่วยงานในส่วนกลางเป็นผู้ควบคุมเช่น สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานศาลยุติธรรม

๒) จำนวนคู่กรณีความพร้อมของคู่กรณีในการใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และเครือข่ายลักษณะของหลักฐานที่จะต้องใช้ในกระบวนการพิจารณาและความเร่งด่วนของคดี ดังนั้น ศาลจึงได้พัฒนาระเบียบวิธีในการควบคุมการใช้ศาลอิเล็กทรอนิกส์ขึ้น

ระบบรักษาความปลอดภัยในการเข้าสู่ระบบศาลอิเล็กทรอนิกส์ เป็นอีกระบบหนึ่งที่ได้ถูกสร้างขึ้นโดยใช้วิธีกำหนดรหัสผ่านส่วนตัวให้กับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าใช้บริการได้เป็นการเฉพาะราย โดยผู้ใช้บริการสามารถเข้าไปตรวจสอบข้อมูลได้เฉพาะแต่ในคดีที่ตนมีความเกี่ยวข้องเท่านั้น ระบบศาลอิเล็กทรอนิกส์สามารถออกคำสั่งในลักษณะเช่นเดียวกับคำสั่งที่ทำโดยผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนซึ่งโดยเป็นคำสั่งเกี่ยวกับการวินิจฉัยประเด็นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างที่อยู่ในห้องพิจารณา ข้อดีของ

ระบบศาลอิเล็กทรอนิกส์ก็สามารถเป็นให้บริการและทำคำสั่งได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ทุกวันไม่เว้นวันเสาร์หรือวันอาทิตย์และผู้ขอใช้บริการสามารถเข้าสู่ระบบได้ทั้งวันจากที่ทำงานที่บ้านหรือที่อื่นใดผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ศาลอิเล็กทรอนิกส์อาจใช้เพื่อรับเอกสารที่ยื่นโดยคู่กรณีเพื่อใช้รับพยานหลักฐานประกอบคำให้การที่ยื่นต่อศาลและเพื่อมีคำสั่งซึ่งเสมือนเป็นคำสั่งที่ให้แก่คู่กรณีขณะที่อยู่ในห้องพิจารณาได้ ซึ่งหากนำมาใช้กับประเทศไทยจะต้องพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยข้อมูลให้มาก โดยอาจจะต้องแยกฐานข้อมูลที่คู่ความสามารถเข้าถึงได้ออกมา

ข้อดีของการใช้ศาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสนับสนุนการพิจารณาพิพากษาคดี

๑. กรณีเห็นว่าการมาศาลด้วยตนเองเป็นการสร้างภาระเกิดความไม่สะดวกหรือสิ้นเปลืองเกินไป

๒. คู่กรณีฝ่ายที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลหรืออยู่ต่างประเทศซึ่งไม่อาจมาศาลได้หรือเป็นการไม่สะดวกอย่างยิ่งที่จะมาศาลเพื่อเข้าร่วมกระบวนการก่อนการพิจารณาพิพากษา

๓. คู่กรณีมีจำนวนมากหรือเป็นการฟ้องร้องที่คู่กรณีแต่ละฝ่ายมีผลประโยชน์ที่คาบเกี่ยวกันและต้องมีการร่วมมือกันระหว่างคู่กรณีดังเช่นในคดีเกี่ยวกับสิทธิชนพื้นเมือง

๔. กรณีที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอระหว่างดำเนินกระบวนการพิจารณาในช่วงก่อนที่จะมีการพิจารณาประเด็นหลักแห่งคดี ซึ่งใช้เวลานานโดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีเกี่ยวข้อทรัพย์สินทางปัญญา การพาณิชย์ ประเพณีปฏิบัติทางการค้าและกรณีข้อพิพาทอื่น ๆ

๕. เนื่องจากการทำงานของศาลจะต้องเกี่ยวข้องกับเอกสารจำนวนมากศาลอิเล็กทรอนิกส์จึงมีหน้าที่อีกด้านหนึ่งในลักษณะเป็นระบบบริหารจัดการเอกสารและทำบันทึกสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการทำดัชนีข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เก็บข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เรียกดูข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ แสดงและควบคุมจัดการข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และเพื่อประโยชน์ในการจัดทำเอกสารและจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งโดยเฉพาะกับคดีประเภทการพาณิชย์ ประโยชน์ของศาลอิเล็กทรอนิกส์และข้อกำหนดการสงวนสิทธิของศาลอิเล็กทรอนิกส์ หมายความและผู้พิพากษาได้ประโยชน์จากศาลอิเล็กทรอนิกส์ กล่าวคือ

- เรียกดูรายงานบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในคดีได้รวดเร็วและทันที
- ผลิตรายงานบันทึกที่พร้อมให้ผู้ขอใช้บริการศาลสามารถเข้ามาตรวจสอบได้ตลอดเวลา
- ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายของนายความและผู้ขอใช้บริการรวมทั้งศาลและผู้พิพากษา
- เพิ่มความยืดหยุ่นในการปฏิบัติภารกิจของศาล โดยสามารถติดต่อกับศาลได้ทุกวัน

ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

- สามารถเข้าสู่ระบบได้ง่ายทั้งจากที่บ้าน ที่ทำงาน หรือที่อื่นใดผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

๓.๒ การวิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบการบริหารจัดการข้าราชการตุลาการของประเทศออสเตรเลีย

ออสเตรเลียมีการปรับปรุงโยกย้ายแต่งตั้งผู้พิพากษา โดยใช้เกณฑ์ “The Law Council of Australia Selection Criteria” นโยบายที่เกิดจากข้อเสนอแนะตาม “Attributes of Candidates for Judicial Office” โดยจำแนกเกณฑ์ ๓ ประเภท คือ

๑. ความรู้และประสบการณ์ทางกฎหมาย (Legal Knowledge and Experiences)

การเป็นผู้พิพากษาต้องมีความรู้และประสบการณ์ทางกฎหมายความรู้และประสบการณ์ที่จำเป็น (necessary)” และความรู้และประสบการณ์ที่พึงประสงค์ (Desirable)” ทั้งนี้ ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้พิพากษาและพิจารณาคดีถือเป็นประสบการณ์ที่พึงประสงค์ส่วน ประสบการณ์ที่จำเป็นนั้น เป็นความรู้และประสบการณ์ที่หากได้รับแล้วจะส่งเสริมการบรรลุความสำเร็จในวิชาชีพและมีประสิทธิภาพในด้านกฎหมายที่ปฏิบัติอยู่

๒. คุณสมบัติทางวิชาชีพ (Professional Qualities)

- ๒.๑ การให้เหตุผลเชิงวิเคราะห์
- ๒.๒ การวินิจฉัยที่สมเหตุสมผล
- ๒.๓ การสามารถในการทำหน้าที่ของผู้พิพากษาและความพร้อมในการวินิจฉัยคดี
- ๒.๔ ทักษะการสื่อสารทั้งวาจาและการเขียน
- ๒.๕ การมีอำนาจบารมี (เป็นความสามารถในการควบคุมและส่งเสริมการทำงาน ในขณะที่ให้การดำเนินงานอย่างยุติธรรมและเต็มที่)
- ๒.๖ การมีศักยภาพและความปรารถนาที่จะสามารถทำงานหนักได้อย่างต่อเนื่อง
- ๒.๗ ทักษะการบริหารจัดการ รวมทั้งการบริหารจัดการทางคดี
- ๒.๘ มีความคุ้นเคยการใช้งานในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย หรือศักยภาพที่จะบรรลุความสามารถในการใช้งาน
- ๒.๙ มีความปรารถนาในการสร้างความสนใจใฝ่รู้ในการศึกษาด้านศาล

๓. คุณสมบัติส่วนบุคคล (Personal Qualities) คณะกรรมการกฎหมายของออสเตรเลีย ได้กำหนดคุณสมบัติส่วนบุคคลไว้ดังนี้ คือ

- ๓.๑ ความมีเมโนสุจริต (Integrity) การมีคุณลักษณะที่ดี (Good Character) และ ความมีชื่อเสียง (Reputation)
- ๓.๒ ความยุติธรรม (Fairness)
- ๓.๓ ความเป็นอิสระและความเป็นกลาง (Independence and Impartiality)
- ๓.๔ มีวุฒิภาวะและความคงที่ทางอารมณ์ (Maturity and Sound Temperament)
- ๓.๕ มีอัธยาศัยและความอ่อนโยน (Courtesy and Humanity)
- ๓.๖ มีความตระหนักรู้ทางสังคม รวมทั้งให้ความเคารพในวัฒนธรรมและความแตกต่างทางเพศ (Social awareness including gender and cultural awareness) จะเห็นได้ว่า ออสเตรเลียให้ความสำคัญกับคุณธรรมความสามารถ และคุณสมบัติอย่างมากทั้งนี้ อาจเพราะได้รับ

อิทธิพลจากประเทศอังกฤษตั้งแต่สมัยโบราณ ซึ่งการกำหนดคุณสมบัติไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วน จะเป็นผลให้การโยกย้ายแต่งตั้งในออสเตรเลียต้องให้ความสำคัญการประเมินคุณสมบัติและผลการปฏิบัติงานของบุคคลอย่างมาก ซึ่งเหมือนกับกลุ่มประเทศยุโรปมากกว่าแคนาดา เนื่องจากการโยกย้ายแต่งตั้งตุลาการในยุโรปยึดถือหลักความโปร่งใส (Transparency) โดยการขยับหรือโยกย้ายผู้พิพากษาจะต้องมีการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้พิพากษานั้น (Judge's personal record) และอ้างอิงจากผู้ใหญ่ที่ประเมินผล ทั้งนี้เมื่อมีตำแหน่งว่างก็จะมีการประกาศและเปิดรับสมัครผู้พิพากษาที่สนใจ จากนั้นคณะกรรมการก็จะมีการประชุมพิจารณาประวัติการทำงานจริยธรรมและข้อมูลประกอบการพิจารณาเพื่อจะดูว่าผู้พิพากษา ตามพระราชบัญญัติศาลมลรัฐออสเตรเลีย พ.ศ.๒๕๑๙ (ค.ศ.๑๙๗๖) กำหนดให้ศาลมลรัฐออสเตรเลียประกอบด้วยอธิบดีศาล และตุลาการที่ได้รับแต่งตั้ง ปัจจุบันตุลาการ ๔๗ คนซึ่งในจำนวนนี้รวมถึงอธิบดีศาลด้วย

บทที่ ๔

แนวทางการพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศครบวงจร โดยเทียบเคียงจากประเทศออสเตรเลีย

๔.๑ การวางแผนหรือการวางระบบในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ครบวงจร

การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ครบวงจรในหน่วยงานศาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการวางแผนโดยมีเป้าหมายและทิศทางในการพัฒนาที่ชัดเจน ซึ่งการวางแผนพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นงานที่ผู้บริหารของหน่วยงานจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ และควรมีแผนพัฒนาระยะยาวที่สอดคล้องกับโครงสร้างองค์กร ภารกิจ หรือยุทธศาสตร์ขององค์กร ทั้งนี้ ควรระบุว่าในสามถึงห้าปีข้างหน้าหน่วยงานจะดำเนินการอย่างไร จะขยายตัวอย่างใด และจะทำอะไรต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ ผู้บริหารจะต้องมีทีมงานสำหรับนำแผนระยะยาวหรือแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานมาศึกษาต้องรวบรวมข้อมูลว่าในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องนั้นมีความจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศอะไรบ้าง และหน่วยงานมีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์ และกำลังคนมากน้อยแค่ไหน เมื่อพิจารณาเสร็จแล้วจึงวางแผนการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของศาลซึ่งในประเทศออสเตรเลียการวางระบบหรือการพัฒนาระบบเทคโนโลยีของเขานั้นจะมีเครือข่ายของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการเกี่ยวกับการประชุมทางไกลผ่านจอภาพเพื่อสนับสนุนการเบิกพยานทางไกล โดยมีต้องให้คู่ความหรือพยานมาศาลนั้นประสบความสำเร็จเนื่องจากการวางแผนพัฒนาหรือการวางระบบที่ทีมงานได้มุ่งไปที่ภารกิจหลักของศาลกล่าวคือการสืบพยานเป็นสำคัญ และได้ศึกษารวบรวมปัญหาของการสืบพยานว่ามีอะไรบ้าง ซึ่งพบว่าการเดินทางมาศาลเพื่อให้การของพยานนั้นต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง และได้ประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อวางระบบและจัดเตรียมอุปกรณ์เทคโนโลยีที่รองรับระบบการประชุมทางไกลผ่านจอภาพร่วมด้วย ในการนี้ศาลได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง (Cross Justice Agency Project) เช่น กรมราชทัณฑ์ สถานพินิจ อัยการ โดยร่วมมือกันติดตั้งระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพ จึงประสบความสำเร็จ และปัจจัยที่สำคัญคือประเทศออสเตรเลียจะเสียเวลากับการวางแผนและวางระบบงานเพื่อให้มีความสมบูรณ์ที่สุด โดยประการสำคัญคือใช้เจ้าหน้าที่ศาลหรือบุคลากรที่มีความรู้ด้านกฎหมายและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศการวางระบบจึงประสบความสำเร็จเนื่องจากระบบดังกล่าวสามารถนำมาใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ

๔.๒ แนวทางบริหารจัดการการพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

การใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ในขั้นตอนจัดซื้อจัดจ้างได้เลือกอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและมีคุณสมบัติที่สอดคล้องในการใช้งานกับระบบบันทึกเสียงและระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพมากที่สุด เพื่อให้เกิดปัญหาในการใช้งานน้อยที่สุด และมีอายุการใช้งานได้นาน แต่ยอมรับว่าก็อาจจะมีโอกาสที่ผิดพลาดได้ มักจะขึ้นเมื่ออุปกรณ์นั้นใช้แล้วประมาณ ๑๐ ปี ซึ่งมักจะเกิดโอกาสเกิดปัญหาในการบันทึกภาพและเสียงได้ ดังนั้น หากศาลต้องการพัฒนาระบบงานจึงมีวิธีการได้มาซึ่งการพัฒนาระบบงาน ดังนี้

๑) **พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเอง** ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้ในหน่วยงานที่มีบุคลากรสมรรถนะสูงโดยเฉพาะความรู้ความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี ทั้งนี้ ศาลยุติธรรมไม่ว่าประเทศใด บุคลากรที่จะพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้เองต้องมีความรู้ความเข้าใจระบบงานศาลรวมทั้งความรู้ทางด้านวิธีพิจารณาคดีตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญนอกจากจบการศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้วยสาเหตุสำคัญอีกประการคือไม่มีผู้ใดจะเข้าใจระบบงานหรือภารกิจของหน่วยงานศาลได้ดีเท่ากับคนในองค์กร ดังนั้นการพัฒนาระบบหรือวางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเองจึงมั่นใจได้ถึงระบบที่พัฒนาแล้วเสร็จจะมีความเหมาะสมและสามารถนำมาใช้งานได้จริงกับศาลในทางปฏิบัติ นอกจากนั้นการเป็นผู้พัฒนาระบบจึงไม่ต้องกลัวความลับของหน่วยงาน โดยเฉพาะศาลซึ่งข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาคดีจะรั่วไหลไม่ได้ อีกทั้งการประสานงานภายในปัญหาสะดวกและประหยัดค่าใช้จ่ายมากกว่าการว่าจ้างพัฒนาระบบ

๒) **การจ้างบริษัทที่ปรึกษา** ปัจจุบันการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีบริษัทที่ปรึกษาให้บริการ โดยการว่าจ้างมีสองแนวทาง คือว่าจ้างเฉพาะในการวางระบบสารสนเทศภายในหน่วยงาน โดยเจ้าของหน่วยงานเป็นผู้จัดหาหรือจัดซื้ออุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศตามที่ต้องการหรือว่าจ้างหรือบริษัทในการติดตั้งระบบเทคโนโลยีที่ออกแบบอีกครั้ง อีกแนวทางหนึ่งคือการว่าจ้างแบบ **เทิร์นคีย์ (turnkey)** คือการที่ผู้ผลิตหรือพัฒนาจนแล้วเสร็จในสภาพพร้อมใช้งานแล้วจึงส่งมอบโครงการนั้นให้แก่ผู้ว่าจ้างหรือหน่วยงานที่ต้องการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ กล่าวคือว่าจ้างให้บริษัทจัดหาทั้งอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ให้แล้วเสร็จ การจัดระบบสารสนเทศโดยบริษัทที่ปรึกษานี้อาจจะใช้เวลานาน และเสียเงินค่าใช้จ่ายมาก หากระบบที่ต้องการนั้นเป็นระบบที่ไม่เหมือนกับของหน่วยงานอื่น และหน่วยงานที่เป็นเจ้าของระบบต้องการให้พัฒนาทุกอย่างใหม่หมด ข้อดีก็คือ บริษัทที่ปรึกษารับภาระเรื่องบุคลากรไป ยิ่งถ้าได้บริษัทที่ปรึกษาซึ่งมีประสบการณ์ในการจัดทำระบบสารสนเทศแบบนั้นมารับจ้างด้วยแล้ว ยิ่งจะแน่ใจว่าจะได้ระบบที่ดี นอกจากนั้นยังอาจแน่ใจได้ว่าบริษัทจะรับทำหน้าที่ดูแลรักษาระบบต่อไปอีกระยะหนึ่งด้วย

๓) **การซื้อระบบสำเร็จมาใช้งาน** หน่วยงานมีวิธีการปฏิบัติงานบางอย่างที่เป็นมาตรฐานแบบเดียวกันหน่วยงานอื่น การจัดหาระบบสารสนเทศมาใช้กับการปฏิบัติงานเป็นการสะดวกและง่าย เนื่องจากมีการใช้งานจนไม่มีข้อบกพร่องแล้ว ซึ่งเหมาะกับโรงพยาบาล โรงเรียน แต่ไม่เหมาะสม ศาลยุติธรรมเนื่องจากมีระบบงานหรือกระบวนการทำงานที่แตกต่างจากหน่วยงานอื่น จึงไม่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของศาลยุติธรรม

บทที่ ๕

สรุป เสนอแนะ

แนวทางพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศครบวงจรเมื่อนำมา ปรับใช้ในประเทศไทย

การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเองเป็นวิธีการที่เหมาะสมจะนำมาใช้กับประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยมีบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีคุณสมบัติพร้อมกล่าวคือ จบการศึกษาด้านกฎหมายและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้ ศักยภาพของบุคลากรสูงถึงมีความสามารถในการเขียนโปรแกรมเพื่อรองรับการทำงานของศาลหรือระบบงานศาลได้ รวมทั้ง ด้านวิธีพิจารณาคดีตามกฎหมายกำหนด ดังนั้นการพัฒนาหรือวางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเองจึงมั่นใจได้ถึงระบบที่พัฒนาแล้วเสร็จจะมีความเหมาะสมและสามารถนำมาใช้งานได้จริงกับศาลในทางปฏิบัติ โดยอาศัย

แนวทางการพัฒนาห้องพิจารณาคดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศครบวงจร

การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในห้องพิจารณาคดีของออสเตรเลีย

ศาลในออสเตรเลียมีการติดตั้งอุปกรณ์รองรับระบบการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ (Video conferencing) โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ของศาล เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของคู่ความหรือทนายความหรือพยานบุคคลที่จะต้องเดินทางมาศาลหรืออาจจะเดินทางไปยังหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่ได้ติดตั้งอุปกรณ์รองรับระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพแทนได้ เนื่องจากการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตต้องผ่านสายโทรศัพท์ ซึ่งเป็นของบริษัทเอกชน ศาลจึงต้องใช้งบประมาณจำนวนมากให้กับบริษัทที่เป็นเจ้าของสายโทรศัพท์ทำให้ต้องเปลี่ยนระบบเพื่อรองรับการติดตั้งการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ (Video conferencing) ใหม่ทั้งหมด เพื่อให้ครอบคลุมกับคอมพิวเตอร์ของศาล และต้องทำการเปลี่ยนซอฟต์แวร์ใหม่เพื่อรองรับระบบดังกล่าว ซึ่งการพัฒนาโดยสรุปกล่าวคือ

๑) การประชุมทางไกลผ่านจอภาพ (Video conferencing) มีไว้รองรับพยานบุคคลที่อยู่ไกลและไม่สามารถเดินทางมาห้องพิจารณาคดีที่ศาลได้ พยานบุคคลสามารถไปที่ศาลที่ใกล้ที่สุดเพื่อปรากฏตัวที่ศาลไหนก็ได้ เพื่อเชื่อมต่อการประชุมทางไกลผ่านจอภาพมายังศาลที่นัดพิจารณาคดีไว้ เช่น การให้การทางไกลของพยาน โดยพยานสามารถให้การจากที่ใดก็ได้ที่มีจุดให้บริการและทำการเชื่อมต่อการประชุมทางไกลผ่านจอภาพมายังห้องพิจารณาคดี การติดตั้งอุปกรณ์รองรับการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ โดยสรุป

- จำเลยที่ต้องขังไม่จำเป็นต้องเดินทางมาศาล (Reduction prisoner transport)
- การดูแล รักษาความปลอดภัย (Improved safety)
- การประหยัดค่าใช้จ่ายในส่วนของคุณค่าพยานการต่างๆ (Reduction witness/interpreter costs)
- ค่าใช้จ่ายที่คู่ความต้องจ่ายให้กับทนายความ (Reduced private practitioner costs)
- การลดพื้นที่ที่ใช้ในการคุมขังจำเลยในศาล (Reduced construction of holder cells)

ปัจจัยที่สนับสนุนให้การประชุมทางไกลผ่านจอภาพประสบความสำเร็จ

ปัจจัยประการแรก ศาลได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง (cross justice agency project) เช่น กรมราชทัณฑ์ สถานพินิจ อัยการ โดยร่วมมือกันติดตั้งระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพ

ปัจจัยประการที่สอง การออกกฎหมายและอนุญาติให้ศาลออก กฎ ข้อบังคับของศาล (Legislation) ในการนำระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพมาใช้ได้ โดยผู้เกี่ยวข้องในการนำระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพมาใช้จะต้องดำเนินการอย่างไร จึงจะสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยประการที่สาม ผู้พิพากษาของศาลในประเทศออสเตรเลีย (Support of Judiciary) ได้รับการฝึกฝนการใช้ระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพแล้วยังนิยมชมชอบในระบบดังกล่าว

๒) การให้การทางไกลของพยาน (Remote witness) เป็นการพัฒนาด้วยการนำเทคโนโลยีมารองรับการให้การของพยานโดยไม่ต้องมาศาล ไม่ว่าจะพยานจะอยู่ที่ใดก็ให้การได้ และการที่พยานไม่ต้องมาศาลจะเป็นประโยชน์อย่างมากในคดีที่พยานเป็นเด็กหรือเป็นผู้หญิงที่ถูกข่มขืนทำให้พยานไม่ต้องมาเผชิญหน้ากับจำเลยและผู้อื่นในศาล นอกจากนี้ ยังมีอุปกรณ์สำหรับบันทึกคำเบิกความของพยาน เพื่อที่พยานจะไม่ต้องเบิกความซ้ำ สามารถเบิกความครั้งเดียวและนำไปใช้ได้ในพื้นที่ชั้นอุทธรณ์ ซึ่งอุปกรณ์ดังกล่าวยังรองรับพยานที่ไม่อยากมาปรากฏตัวในศาล ก็จะสามารถใช้อุปกรณ์นี้ไปติดตั้งไว้ให้เพื่อจะใช้ในการให้ปากคำต่อศาลได้โดยไม่ต้องมาศาล โดยการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลกระทบต่อ การปรับปรุงระบบเครือข่ายเชื่อมต่อสัญญาณ การติดตั้งระบบประชุมทางไกลผ่านจอภาพเดิมต้องเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต

๓) การส่งพยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic evidence playback) การพัฒนานี้นำมาซึ่งต่อไปพยานหลักฐานไม่จำเป็นต้องเป็นพยานหลักฐานเอกสาร โดยการแปลงพยานหลักฐานหรือพยานเอกสารเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นหลักฐานในศาล โดยห้องพิจารณาคดีดังกล่าวสามารถแสดงภาพ เสียง และพยานหลักฐานอิเล็กทรอนิกส์ที่มาจากสื่อในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ เทปบันทึกเสียง (Analogue cassette) แผ่นบันทึกซีดี (CD) แผ่นบันทึกดีวีดี (DVD) รูปภาพ (Document Camera) หรือเสียงต่างๆ ที่ถูกบันทึกในรูปแบบดิจิทัล โดยคู่ความสามารถบันทึกข้อมูลเหล่านั้นในคอมพิวเตอร์ทั้งแบบตั้งโต๊ะและแบบพกพา รวมทั้งโทรศัพท์มือถือก็สามารถนำมาแสดงต่อศาลได้ รวมทั้ง การพัฒนาฐานข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อเก็บเสียงและวิดีโอที่บันทึกในห้องพิจารณาคดี